

PopRock & Show

Anul III,

nr.
5

103 februarie 1993 ★ 16 pagini 40 lei

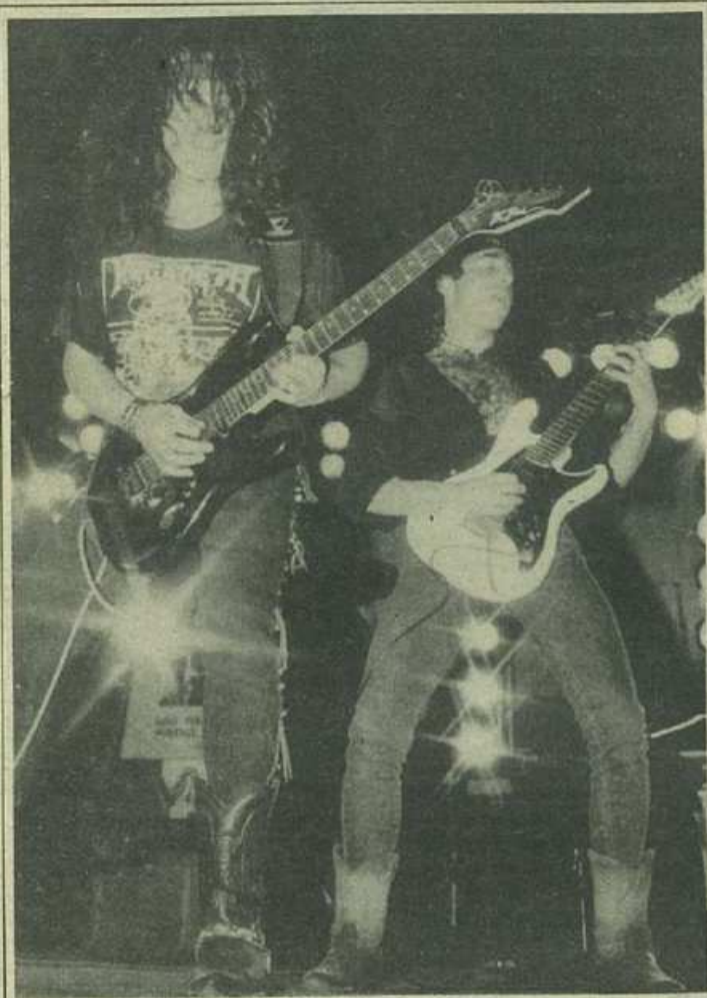
nr.
5

Genesis la final
Star - Talk -
AURELIAN TEMISAN
Metal promotion:
Neurotica
Un Lipatti al jazz-ului -
Marian Petrescu
Cronica discului
TOP 50 (editia a 18-a)
King Crimson,
The Beatles
Secretele numerelor -
la concret
Nazareth
si Compact la Sofia

COSMAR PE STRADA MORTII

serial nou pentru
thrash, speed, death

IRIS PE LOCUL II LA CANNES

Totul a depins de voturile radioascultătorilor. Ceea ce este remarcabil este numărul mare de voturi venite de peste hotare: 4000! Practic câștigătorii se cunoșteau înaintea spectacolului. Garaz (din fosta Cehoslovacie) au obținut Marele Premiu, cu numai 300 de puncte avans față de grupul nostru. Impresia foarte bună lăsată prin cele 15 minute de cântare efectivă a fost confirmată de toată lumea. Dacă R.F.I. va mai organiza astfel de competiții, vom ști ce avem de făcut. Printre învinși se află grupul polonez Houk (cu turnee în Germania și S.U.A. la activ), Milena din Bulgaria, care având impresar francez a mers la succes sigur, Moral Code X din Rusia (cu disc scos în Elveția și câteva turnee occidentale). Garaz au mai cântat în Franța în 1991. Poate a contat și acest amănunt. Oricum, felicitări pentru IRIS, chiar dacă n-a fost "pronostic 1, a fost X și tot bine e având în vedere jocul în deplasare" (am folosit terminologia fotbalistică a lui Cristi Mișculescu).

WHITNEY pe culmi

Debutantă, ca actriță, Whitney Houston s-a descurcat de minune alături de profesionistul Kevin Costner. "Bodyguard" a făcut încasări record (peste 100 de milioane de dolari în numai câteva săptămâni). Acum Whitney locuiește la New Jersey într-un adevărat palat de marmură, aur și sticlă cu un salon de mărimea unui platou de filmări. Solista se simte singură, pentru că soțul ei, Bobby Brown circula prin țară pentru a-și promova albumul solistic. Vorbesc la telefon de mai multe ori pe zi. Ziariștii au făcut o serie de speculații legate de această căsnicie. Bobby, cu 6 ani mai tânăr, are patru copii cu tot aștea femei și nu inspiră încredere. "Fecioara nr. 1 a Americii" și-a schimbat imaginea și așteaptă un copil în această primăvară. "Doi ani de zile mi-a făcut curte, cu flori, scrisori de dragoste, cadouri. A fost și este o adevărată poveste de modă veche. Bobby e tandru, înțelegător, fermecător. A fost primul bărbat de acest gen în viața mea". Prin astfel de declarații Whitney infirmă can-canurile legate de relația ei cu Robyn Crawford. "Ne cunoaștem de 15 ani, am crescut împreună și suntem nedespărțite. Mi-a dat întotdeauna sfaturi. O face și acum. Asta nu înseamnă că suntem lesbiene. Cred că dacă aș avea patru copii tot aș fi bănuțată că iubesc o femeie!" ("Me gay? No way?"). Până una-alta Whitney tronează pe culmile topurilor din întreaga lume!

MELODIE DE SUCCES

Dolly Parton este încântată de succesul melodiei "I Will Always Love You" cântată acum de Whitney Houston. În 1974 și 1982 solista (și compozitoarea) country a obținut ca drepturi de autor peste un milion de dolari pentru această piesă. Acum va mai primi aproximativ 650.000 de dolari.

ROCK LA BISTRITA

Pe 10 decembrie 1992 la Casa Municipală de Cultură, în fața a peste 500 de fani au cântat grupurile TAXI, SADIC, SEPTIC, ATROPOS și CRANIUM. Atmosferă încinsă, casetofone pirat, aparate foto, camere video, băieți și fete, mame și tați, rude, etc.

Genul atacat: speed, thrash, death.

Probleme: sculele și sonorizarea.

În februarie se prevede un alt show. Ioan Bîca (ex Linia Întii, Interior, 13, actual Taxi)

MISS ROCK LA PITESTI

Pe 6 februarie va avea loc la Palatul Culturii cu sprijinul Fundației pentru Tineret un concurs inedit. Amănunte și relații vor sosi de la Adrian Crețu (vicepreședinte al "Societății de Muzică Rock-Cornel Chiriac").

CUM SE VA NUMI TRUPA

White Zeppelin sau Led Snake? Se întreabă toată lumea în așteptarea albumului "Legend" produs de Jimmy Page, David Coverdale și Mike Fraser. În studio au lucrat cu David Carmassi (baterist la Heart), Ricky Phillips (fost baterist la Bad English), Jörge Casasas (e și el basist). A mai colaborat Michael Lee (ex-baterist la Little Angels și The Cult) care va pleca cu grupul în turneul mondial în vara acestui an.

ANIVERSARE LA MARINĂ

Institutul de Marină Civilă - Constanța își aniversază trei ani de la înființare. Pe data de 6 februarie, Liga studenților din Institut organizează pe lângă alte acțiuni (o deschidere oficială la care sînt invitați oficialități locale, senatori, deputați, Radu Cîmpeanu, Ion Rațiu, Viorel Cataramă, Mihail Cîrciog, Emil Constantinescu, un simpozion "Omul și Marea") și un spectacol de varietăți cu Nicu Alifantis, Timpuri Noi, Anca Turcașiu, Otilia Romea, Horațiu Mălele, Jan Paľler, Geo Bucur. S-ar putea să participe și Roata. Spectacolul va fi prezentat de Florin Silviu Ursulescu.

CONCURS • CONCURS

Muzica noastră în orașul (județul) vostru

Lansăm aici un concurs de jurnalistică în urma căruia vom atribui titlul de TRIMISUL NOSTRU SPECIAL pentru fiecare județ sau municipiu în parte. Avantaje: cel care obține primul loc în zona respectivă va beneficia de o legitimație, un abonament gratuit și plata corespunzătoare a articolelor. Condiții: talent, prezență de spirit, informații corecte, prompte despre orice eveniment pop-rock din oraș sau

Jakob Dylan și The Wallflowers

Asemănarea fizică cu tatăl sau este izbitoare! de cîntat cîntă aproape la fel. Aceste asemănări îl scot realmente din sărite pe Jakob Dylan: "Tatăl meu nu m-a ajutat absolut deloc la realizarea discului meu. Nici nu i-am solicitat

ai săi Jakob are o atît de vastă experiență de viață. Cineva care cîntă așa ca el devine credibil, chiar dacă nu a experimentat temele pe care le propune. "Eu spun pur și simplu povești și mulți le consideră un fel de notițe

ajutorul", mormăie cîntărețul și chitaristul acum în vîrstă de 23 de ani și adaugă cu o grimasă: "Nici nu ar fi fost nevoie". Dacă s-ar putea, ar dori ca în interviuri să nu se pomenească numele Bob Dylan.

Tînărul Dylan a priceput totuși repede că imaginea super-tatălui său nu îi poate aduce decît avantaje în conturarea unei proprii imagini viitoare. E solidar cu tovarășul său de conferință - Julian Lennon, fiul lui John Lennon, alt mega star, cu diferența că aceasta din urmă nu a scos pînă acum pe piața muzicală decît un pop mediocru. Jakob Dylan și formația sa "The Wallflowers" au debutat foarte convingător cu C.D.-ul (editat de Virgin) purtînd același nume.

Indiferent că este vorba de rock coroziv sau de balade triste, cei cinci stăpînesc foarte bine meseria căreia i de dedică și sună aproape la fel ca profesioniștii cu lungă carieră în domeniu. Nici nu-i de mirare, pentru că se simt influențați de Neil Yng, Greatful Dead, Byrds, precum și ale Măriei Sale Bob. Pentru fiecare piesă în parte, Jakob își dedecvează sonoritățile vocale ("Asleep At The Wheel", Sidewalk Annie")

Povestirile sale morbide nu par a avea nimic artificial, chiar dacă e puțin probabil că le cei 23 de ani

autobiografice, dar eu nici măcar nu am divorțat prima oară. Anumite lucruri sună, ca și cum aș fi trecut deja prin iad, lucru care din fericire nu mi s-a întîmplat încă".

Trupa "Wallflowers" s-a înființat în 1988, dar un contract de înregistrări au primit abia acum un an (pentru un cîntec compus de Bob Dylan în 1971). "Sîntem în continuare o formație de garaj. În Los Angeles n-am cîntat mai deloc pentru că nu ne-a vrut nimeni", spune rîzînd chitariștul Tobi Miller, "așa că am cîntat prin suburbii și în garajul părinților mei, unde aduceam oamenii să ne asculte".

Și ceilalți membri ai trupei încearcă să nu facă prea mare caz de faptul că fiul legendei vii Bob Dylan cîntă cu ei: "Sîntem o trupă adevărată", spune Miiler. Cu excepția unui singur cîntec, toate celelalte au fost compuse de Jakob. "Așa s-a întîmplat de data aceasta. Nu înseamnă că e lege și așa va fi mereu", mormăie Dylan Jr.

Formație sau nu, dacă Jakob Dylan va continua să compună astfel de cîntece vor deveni celebri, nu doar flori ornamentale pe pereți (Wallflowers - flori pe pereți)

Gabriela ȘEICARU

RIFF DIN NOU PE DRUM

În zilele de 3, 4, 5 și 6 februarie firma Orizont din Sibiu a organizat un turneu (Sibiu, Alba Iulia, Hunedoara, Deva și Brașov) cu invitații Cristina Topescu, Ștefan Bănică jr., Iuliu Merca și Riff. Trupa ne-a informat că va reface materialul discului "Joc perfid" completîndu-l cu 2-3 compoziții noi. Lansarea ar urma să aibă loc în luna martie. Printre proiectele lui Florin Grigoraș & comp. se află și un show pe o scenă din Capitală.

**LA TOYA JACKSON
CONCEDIATA**

După semieșecul de la "Moulin Rouge", când casa de discuri la care lucra La Toya a falimentat, a urmat un contract la Sands Hotel din Las Vegas. În urma comportamentului scandalos, patronii au dat-o afară pe domnița de 36 de ani. În unele cazuri numele nu-i suficient.

● **Primim de la Marcel Fluerau** (care promise să revină cu ciclul întrerupt din diverse motive "Hit-Makers") alte publicații la care a avut timp să colaboreze: "Timpul" și "Bursa de Est". Am găsit astfel și un articol destul de șocant despre Fancluburi. Președinta Jako Fan Club (așa scrie în revista Bursa...) a vizitat sediul colegilor din București (mult publicități). Dar iată textul: "Când am ajuns acolo, nu-mi venea să cred ce văd. În fața Fan-Clubului două mașini ale poliției venite să despartă un "mic" scandal. Cu toate că 3 fete erau afară, plângând, m-au sfătuit să nu intru că o încerc, am intrat gândindu-mă că eram așteptată pentru că le scrisesem că vin... A venit la mine Lucian Belcea (vicepreședintele Fan-Clubului M.J. din București - n.r.) și s-a adresat pe un ton foarte impertinent: "Ești din Iași/Da/ Să știi că mie nu-mi plac moldovenii proști". Apoi a plecat cu o tavă plină cu alcool... Nu mă așteptam ca cei care pretind că sînt fani Jackson, care și-au propus să pășească pe drumul vieții după principiile idolului lor, să procedeze astfel. După cele publicate în presa bucureșteană îmi făcusem o imagine poate prea roz despre acest Fan Club".

Nu comentăm relatarea dar ne-ar place să aflăm ce se petrece acolo, la Clubul celor care-l iubesc atât de mult pe Michael!

● **PIGFACE** - un grup de rock industrial ajuns la al treilea album "Fook" multe nume mari se înghesuie în trupă: Chris Askett și Andrew Weiss de la Rollins Band, Chris Connelly (Ministry), Martin Atkins (PIL, Ministry, Murder Inc.), Ogre (Skinny Puppy), Mary Byker, En Eisch, David Slims (Jesus Lizard), Paul Raven (Killing Joke, Murder Inc.) și alții. O compilație pentru amatorii genului a apărut la finele anului trecut "Pure Devotion" cu numele de vîrf reunite, Revolting Cocks, 1 000 Homo D.J.'s, Murder Inc., Bomb Everything și firește Pigface.

● **Ministry neinspirați.** La două săptămîni după apariția single-ului "Just One Fix" extras de pe albumul "Psalm '69" casa de discuri a fost nevoită să-l retragă. motivul?

**NĂSCUȚI
PENTRU ROCK**

6 februarie - Axl Rose, 7. David Bryan (Bon Jovi), 8. Vince Neil, 9. Rachel Bolan (Skid Row), 13. Arik Marshall (Red Hot Chili Peppers), 14. Ice T, 15. Jake E. Lee (Badlands), Brooks Wackerman (Bad 4 Good).

Versurile aparțin marelui poet american William Burroughs și nimeni nu s-a gândit să ceară permisiunea folosirii lor.

● **ANTHRAX** vor fi pe piață cu noul lor L.P. "Sound Of Noise", în luna aprilie. Producător este Dave Jerden iar printre invitați s-au aflat Hank Shocklee de la Public Enemy și Al Jourgensen de la arăntita Ministry.

● Tot în aprilie se anunță ieșirea unei compilații foarte tentante: "Metal Gods - Judas Priest 73-93". Va fi un dublu C.D. și nu se știe încă dacă e vorba de un reamember al celor 20 de ani trecuți, sau o pregătire a unei puternice reveniri.

● **ANNIHILATOR** și-au programat lansarea pentru martie cu "Set The World On Fire", pe care apare un nou chitarist, Neil Goldberg, precum și un vocalist neștiut, Aaron Randall. De înregistrări s-a ocupat Max Norman (producătorul lui Megadeth). Rămîne o problemă găsirea unui baterist. Pentru că Mike Mangini a lucrat doar în studio. Jeff Waters (chitarist și producător) și Wayne Darley (bas) au rămas pe poziții. Canadianii au planuri mari pentru vara acestui an.

● **AXL ROSE** își ține cota de scandalagiu. În timpul turneului sud-american, mai exact la Sao Paulo, juca biliard cînd a zărit în fața hotelului un mare număr de ziaristi și fani. A luat un scaun și l-a aruncat. Noroc că nu prea are direcție și n-a rănit pe nimeni. Totuși un ziarist a deșus plîngere. La poliție a recunoscut că e vinovat și riscă un an de pușcărie. Cu un pumn mai mîrice de dolari va scăpa iar. Și apoi a declarat că "scaunul mi-a alunecat din mînă".

● **MIKE TRAMP**, fostul vocalist de la White Lion revine cu "Freak Of Nature" la casa MFN.

● **JOE SATRIANI** pomește într-un turneu european. Pentru a nu pleca la drum cu mîna goală, a înregistrat un E.P. intitulat "The Satch" (anunțat pentru această lună).

● **Rocky George** solistul cu cască militară de la Suicidal Tendencies și-a pierdut ultima falangă de la degetul arătător, în urma unui accident. Cu vocea n-a pățit nimic.

● **Michael Schenker** își întreabă fanii dacă aprobă sau nu revenirea sa la UFO. Asta după acel disc acustic, "Thank You" despre care am relatat recent.

● **STEVE VAI** lucrează la un nou disc împreună cu bateristul Terry Bozzio și basistul TN Stevens. Intenții de lansare: la vară.

● Cei doi chitariști de la **Napalm Death**, Mitch Harris și Jesse Pintado s-au pus pe proiecte solistice. Primul cu **Method Seed** (din care fac parte și membrii de la **Obituary**) iar al doilea cu **Terrorizer**.

● Profitînd de pauza colegilor din **Pearl Jam**, chitaristul **Stone Cossard** a înregistrat în mare viteză un album solistic care va ieși pînă în iunie.

● **LENNY WOLF** liderul de la **Kingdom Come** a petrecut ultimele trei luni la Los Angeles unde a scris piese noi pentru un viitor album. Între timp a semnat un contract cu Warner Bros., după ruptura cu **Polydor**. L.P.-ul produs înainte chiar de **Lenny** la **Hamburg** (al patrulea) ar trebui să fie în magazine în aprilie. Singurul component din formula originală, rămas alături de el, este bateristul **Steve Burke**. Acum încep căutările unor colegi pentru că fără turnee nu se poate promova un disc.

● **Fanii AC/DC** au apreciat gluma, dar producătorii nu! Este vorba de apariția unui grup AB/CD la casa East/West, care din respect pentru AC/DC și-au ales această denumire. Disputa continuă, dar în Germania s-a decis interzicerea grupului scandinav.

● Note acordate de comentarii revistei **Metal Hammer** (variantea franceză) din această lună unor albume noi. **Stone Temple Pilots** cu "Core" au punctajul cel mai mare (5,75) fiind urmați de **The Cure** (Pure), **Shotgun Messiah** (I Want More), **UFO** (Lights Out In Tokyo), **Two Bit Thief** (Gangster Rebel Bop), ș.a.m.d.

● **BOBBY BROWN** a fost criticat de poliția din Augusta (Georgia) pentru că ar fi simulat un act sexual cu vocalista **Queline Young**. Spectacolul a avut loc pe 13 ianuarie, iar pe scenă exista într-adevăr un pat.

PRIVIND ÎNAPOI CU TANDREȚE

ROCK ÎN DATE Săptămîna 1.02.-7.02

Led Zeppelin

● Pe 4.02.1993 **Alice Cooper** împlinește 45 de ani. Născut la Detroit, pe numele său adevărat **Vincent Furnier**, Cooper va deveni una din marile vedete "made in America" ale anilor '70. ● 2.02.1957. Primul spectacol în public al lui **Claude Moine**, în fața colegilor de serviciu, în holul băncii "Credit Lyonnais". Va deveni unul din cei mai apreciați cîntăreți francezi de rock'n roll, sub numele de **Eddy Mitchell**. ● 3.02.1959. După un concert la Clear Lake (Iowa), **Buddy Holly**, **Ritchie Valens** și "**Big**" **Bopper** închiriază un avion de turism pentru a-i duce la Fargo, următoarea etapă a turneului. Vremea proastă și pilotul neexperimentat au dus la prăbușirea avionului, toți pasagerii decedînd pe loc. ● 4.02.1964. Apare primul disc single al grupului **Kinks**. E vorba de o reluare a celebrei piese, compusă de **Little Richard**, "Long Tall Sally". ● 1.02.1969 **Fleet-wood Mac** sînt No.1 în Anglia cu "Albatross". În aceeași zi **Led Zeppelin** debutează la Fillmore East din New York în concert alături de **Iron Butterfly**. ● 3.02.1971 **Tom Fogerty** (chitară; compozitor, textier) părăsește **Creedence Clearwater Revival**; fratele său, **John**, declară că vor continua și fără el. Din păcate, nu cu același succes. ● 5.02.1972. Concert **Elton John** la Royal Albert Hall din Londra, acompaniat de **Royal Philharmonic Orchestra** sub bagheta dirijorului **Paul Buckmaster**. ● 1.02.1978. Are loc la Hollywood premiera cu filmul lui **Bob Dylan**, **Renaldo & Clara**. ● 2.02.1979. Moare la New York, datorită unei supradoze de heroină **Sid Vicious**, basistul grupului **Sex Pistols**. ● 4.02.1984 **Culture Club** sînt pe primul loc al top-ului din Marea Britanie cu piesa **Karma Chameleon**. ● 5.02.1986. Debutează la Wellington, Australia, un mare turneu mondial. Pe afiș: **Bob Dylan** și **Tom Petty & The Heartbreakers**.

*Ultima oră
din rockul nostru*

● Pe 28 decembrie, anul rock 1992 trebuia să se termine în forță printr-un concert "heavy, thrash and speed" organizat de Florin Crețu în sala teatrului Ion Creangă. Din păcate deficiențele de organizare corelate cu comportamentul mult sub așteptări al unei bune părți a publicului au făcut ca manifestarea să degereze într-un haos total urmat de un final lamentabil. Afișul indica nu mai puțin de cinci formații: **JAD**, **RITUAL**, **AXIOME**, **INTERVAL**, **TEST** și ca întotdeauna în asemenea cazuri era inevitabil să nu apară probleme. Florin Crețu: "Ioniță de la **METROCK** trebuia să asigure sunetul. Dar camionul tocmit (și plătit) pentru două zile a sosit foarte târziu cu P.A.-ul. Mai mult, în zăpăceala generală **Cristi** și-a uitat mixerul și-a trebuit să se reîntoarcă după el. S-a pierdut și o mulțime de timp cît **Adi** de la **INTERVAL** și-a întins cablurile. Ce să-ți spun, a fost un adevărat fiasco și eu m-am dezumflat total". **Cristi Ioniță**: "Fusesem anunțat că va veni o mașină să încarce sculele pentru sonorizare în jurul orei 14, dar în realitate a sosit la 16,30, cu numai jumătate de oră înainte de ora anunțată pe afiș. Îți dai seama cam în ce viteză am montat totul. Am dat practic drumul la spectacol din mers, fără nici un fel de probă, așa că abia pe la mijloc am reușit să obțin un sunet mai bun. Publicul a fost sub orice critică și, exceptînd recitalul trupei **AXIOME**, a fluierat, huiduit tot ce a urcat pe scenă. Fiecare interpretare era urmată de expresii care nu pot fi încredințate tiparului, atît de pe scenă cît și din sală. "Am 20 de ani de muzică în spate, dar un spectacol mai de rahat ca ăsta eu n-am văzut!" **Adi Sîrbu** (**Interval**): "A fost o mare mîgărie! S-a cîntat pe un P.A. care nu-și merită numele, s-a întîrziat mult de tot; n-am fost lăsați să montăm luminile și cînd se aprindeau cele ale teatrului intra un brum în stații de nu se mai înțelegea nimic. La recitalul nostru nu s-a hulit chiar așa tare, i s-a strigat numele lui **Costică** "Băi, Damigeană!" și "Bravo Piticot!". La **JAD** a fost groaznic. În primul rînd **Ferry**, solistul lor a refuzat să urce pe scenă, s-a cîntat numai instrumental și n plus s-au luat în gură cu spectatorii. Spre finalul recitalului **RITUAL** lucrurile s-au mai potolit. **AXIOME** au plăcut tuturor, cîntă binîșor, totul se leagă și se vede că băieții știu muzică. Noi am cîntat doar patru piese după care s-a oprit curentul și toți au fost dați afară de pe scenă. Trupa **TEST**, care trebuia să fie cap de afiș, nici n-a mai apucat să cînte". Să adăugăm în completare că la această "întîmplare muzicală" au participat circa 150 de plătitori, prețul biletului fiind de 300 de lei.

● Într-o discuție purtată cu **Ovidiu "Ferry" Sîngă**, vocalul de la **JAD**

1/4 din actualul **INTERVAL**. Costică Sandu "Damigeană"

ne mărturisea: "Nu m-am despartit de băieții dar nu mai cînt deocamdată cu ei pe scenă deoarece consider că repertoriul actual nu ne mai reprezintă. Cîndnoile piese vor fi gata și repertoriul schimbalt veți vedea adevărata față a trupei **JAD**". Așteptăm curioși rezultatul autocenzurii.

● Vizita lui **CRISTIAN PANICAN** de la **ROBOT** (scurtă dar eficientă) mi-a produs o plăcere enormă. Chitaristul și liderul trupei se dovedește un tip erudit, dominat de bun simț și posesor al unei culturi muzicale de invidiat. Am aflat cu această ocazie că trupa lucrează întens la matia demo a primului album, într-un studio particular din Cluj.

● Suspansul modificărilor de componență din trupele noastre continuă chiar din primele zile ale lui 1993. După ce și-a pierdut spațiul de repetiție, **JOC SECUND** cîntă într-o locuință particulară pe undeva pe lângă **Uzinele Republica**. S-a renunțat la fetele care asigurau backing-ul vocal și la solistul anunțat de noi, locul acestuia fiind luat de **NICOLAE DOBRESCU** cel care abandonase trupa în vară. Restul muzicienilor sînt neschimbați: **FLORIAN FRANCISC** (c), **MARILENA ȘONTEA-POPESCU** (k), **SORIN DUMITRESCU** (b) și **DAN MIRCEA** (d). Același Florin îmi specifică: "bă, noi cîntăm heavy metal și nu hard rock!" anunțînd că pregătește înregistrarea primelor piese, probabil în studioul **Migas Real**.

● Bomba lunii o constituie dezmembrarea **INTERVAL**-ului. Îndepărtat din grup datorită veșnicilor "diferențe muzicale" fondatorul (!) **VALI TICĂ** l-a antrenat în despărțire și pe apreciatul baterist **DOREL CUDAN**. "Interval nu se va dezmembra niciodată! - afirmă **ADI SÎRBU**, și vom merge mai departe indiferent cîte greutăți vom înfrunta". Deocamdată, la sugestia solistului vocal a fost testat și cooptat tînărul tobar **NICU "GYPSY" GIOROIU**. Nu este exclusă nici angajarea unui alt chitarist secund deși repetițiile au început deocamdată în patru.

● Pentru alte bombe și bombite, telefonul 655.28.22 rămîne același fidel ascultător (și posibil rezolvator) al Of-urilor voastre metaloferoase. Pe săptămîna viitoare, să sperăm cu bine!

BEATLES

legendă și adevăr

● Se înființează Apple Corp, care trebuia să reflecte spiritul timpului, o sursă multilaterală de dotare și finanțare în toate domeniile creativității. ● În 1968, tocmai când Apple ar fi trebuit să funcționeze din plin, Beatles-ii l-au anunțat pe Peter Brown că intenționau să-și finalizeze cursul de meditație transcendențială început cu un an în urmă la Bangor. ● Doresc să petreacă 3 luni în nordul Indiei, la Rishikesh, în pură sălbăticie, sperând să capete înțelepciunea de a conduce cu pricepere Apple, fără alcool și fără droguri. ● Peter Brown vede dincolo de aparențele pe care încearcă să le impună Maharishi. Ce vede? Un plan subtil de a-i folosi pe băieți în scopuri personale, așa ca Beatles-ii nu vor apărea în emisiunea televizată a guru-lui. ● Rishikesh era un fel de imperiu personal cu toate facilitățile moderne, inclusiv o pistă de aterizare. Maharishi era omul despre care George afirmase că "nu este un om modern". ● Toată lumea medita, iar John, care nu locuia cu Cynthia, scria lungi scrisori unei micuțe japoneze, în ciuda unor momente de tandrețe față de soția sa. ● Magic Alex începe să submineze autoritatea lui Maharishi, divulgând că nu era vegetarian și că făcea avansuri femeilor. Maureen și Ringo părăsesc India după 10 zile, de asemenea Paul și Jane. ● După mari peripeții reușesc toți să plece de pe teritoriul dominat de șarlatanul Maharishi.

RETROSPECTIVA (7)

Pe drumul de întoarcere John i se confesează Cynthiai în legătură cu infidelitatea lui. ● The Next Big Thing în viața lui John (înșelat, mințit, folosit de guru) avea să fie Yoko Ono, care devine o prezență permanentă în viața lui John. ● Cynthia se întoarce pe neașteptate dintr-o călătorie și o găsește pe Yoko instalată în casa ei. ● Face dragoste cu Magic Alex, lucru pe care îl va regreta amarnic. ● Prezența permanentă în studiourile de pe Abbey Road a lui Yoko îi agasează pe ceilalți. ● Yoko rămâne însărcinată, iar John își retrage acuzația (din procesul de divorț) că Cynthia l-a înșelat. Ea primește 10000 £ despăgubire și este rapid exclusă din cercul prietenilor. ● Paul îl vizitează pe micul Julian, iar pe drum schițează melodia în viitorul mare hit "Hey Jude". ● Heroina pătrunde în viața noului cuplu. ● Firma Apple lansează la TV un proiect pentru cele mai năstrușnice

invenții, ceea ce va declanșa o întreagă nebulă, aproape incontrollabilă. ● Paul începe să se întâlnească cu Linda Eastman, care i-o prezintă pe fiica ei în vârstă de 6 ani, după ce Paul îi mărturisește că e mort după copii. ● Linda avea pe aeroportul din New York o geantă plină cu heroină, dar cu dibăcie scapă de controlul vamal. ● Jane Archer o descoperă pe Francie Schwartz în locuința lui Paul; iar relația lor ia sfârșit. ● Magazinul Apple se desființează, fiecare cetățean putând lua atita marfă cîtă putea duce, iar firma Apple (Beatles) intenționează să înființeze o casă proprie de discuri, spre nemulțumirea celor de la EMI. ● Ștrafurile care anunțau lansarea single-ului "Hey Jude" au stîrnit nemulțumirea evreilor din zonă, considerându-l un afront la adresa etniei. ● "Hey Jude" devine unul dintre cele mai bine vândute single-uri din Anglia în ultimii 20 de ani, ca de altfel și "White Album", semnat "Beatles". ● Cucerește marea diversitate a pieselor, maniera de lucru fiind modificată. Fiecare compozitor își controla personal înregistrările. ● Eric Clapton fusese cu greu primit la înregistrări. ● Ringo este înlăturat (prestația sa fiind considerată mediocră), dar revine. ● Semnele destrămării sînt însă din ce în ce mai vizibile. ● O brigadă antidrog face o descindere la reședința lui John, el și Yoko fiind arestați, dar sînt eliberați curînd. ● Yoko Ono trebuie să renunțe la copil. John care nu s-a mișcat de lângă ea zile întregi, înregistrează ultimele bătaie de inimă ale copilului nenăscut. ● Pe 28 noiembrie cei doi apar în fața Tribunalului Marylebone și sînt amendați cu 150 £ pentru deținerea de marijuana. ● În aceeași zi s-a dat semnalul de apariție a primului lor album, "Unfinished Music no.1-Two Virgins". ● Nudurile care urmau să figureze pe copertile discului au șocat pe mulți. Deși ambalat într-o supracopertă, discul produs de "Apple" stîrnește refuzuri de vânzare și confiscări în lanț.

● Pe 4 decembrie 1968 George Harrison trimite un mesaj că Hell's Angels vor sosi la "Apple". Firma a fost invadată de hippies drogați, murdari, mirosind îngrozitor. ● Derek Taylor, depășindu-și atribuțiile, promite unei reviste un mesaj vorbit de la John, care urma să fie înregistrat pe un disc pliabil, din plastic, atașat la revistă. ● John trimite înregistrarea cu bătaiele de inimă ale fiului său nenăscut, ceea ce declanșează un scandal cu revista în cauză. ● Revelionul este și el un fiasco. ● Pe 2 ianuarie se înființesc pentru a începe lucrul la albumul numit inițial "Get Back", devenit ulterior "Let It Be", un fel de întoarcere la rădăcini. ● Ideea unui turneu a fost primită cu ostilitate așa că urmau să se filmeze ședințele de înregistrare. ● Paul se erijează din nou în leader și dă lecții celorlalți. ● Filmul urma să se încheie cu un concert live, care s-a desfășurat pînă la urmă pe acoperișul clădirii care adăpostea firma APPLE.

BEATLES-II DĂDUSERĂ ULTIMUL LOR SPECTACOL.

Gabriela Șelcaru

Like A Rolling Stone

Rolul impresarului în lansarea și impunerea unui grup este de cele mai multe ori esențial. În 1964 nu se poate vorbi de Beatles fără a-l aminti pe Brian Epstein. După primele apariții publice, puțini sînt cei care întrezăresc în Rolling Stones un posibil nume mare.

Există totuși un tip pe nume Giorgio Gomelski, care e dispus să investească în talentul lor. Astfel trupa obține un contract și cîntă o perioadă la clubul hotelului gării din Richmond. Succesul neașteptat și afluența de public îi va determina să se mute într-o sală mai spațioasă, la clubul "Crawdaddy".

Giorgio Gomelski nu e însă omul de afaceri care să riște prea mult și el pierde ocazia de a prelungi cu un contract ferm ceea ce începuse printr-un simplu ajutor. Chitaristul Brian Jones are însă un prieten angajat la "Nork End Music Store" (parte a imperiului Epstein-Beatles). Acesta îi ascultă pe The Rolling Stones cîntînd la clubul "Ken Colyer" din Leicester Square.

Acest om, Andrew Loog Oldham, va crea o imagine specială grupului Rolling Stones, imagine care va cuceri rapid tineretul din Marea Britanică.

În aprilie 1963, Andrew Loog Oldham, alături de Eric Easton, devine impresarul oficial al grupului Rolling Stones. Oldham are un gust pronunțat, specific britanic, pentru provocare. Agresivitatea celor de la Rolling Stones îi place enorm. E foarte mulțumit și de numele formației, nume inspirat de piesa "Rolling Stones Blues" a lui Muddy Waters. Oldham se integrează imediat mentalității celor cinci Rolling Stones, încurajîndu-le atitudinea antisocială. Cu cît mass-media îi blamează mai tare, cu atît crește dragostea și atașamentul tinerilor față de The Rolling Stones.

În iunie 1963, la casa de discuri "Decca", Rolling Stones înregistrează un prim disc -single ce cuprinde piesa "Come On", preluare după Chuck Berry și compoziția lui Willie Dixon - "I

Want To Be Loved".

Criticii de specialitate apreciază îndeosebi maniera de interpretare a grupului. Formația devine cunoscută la scară națională printr-o primă apariție la televiziunea britanică în emisiunea "Thank You Lucky Stars" și prin participarea la Festivalul de jazz și blues de la Richmond, pe așiful căruia mai figurează nume ca: Acker Bilk, Cyril Davies, Long John Baldry, The Velvets. Urmează un turneu alături de Bo Diddley, Everly Brothers, apoi un altul împreună cu Little Richard.

La finele anului 1963, după ce hit-ul "I Wanna Be Your Man" urcă în fruntea clasamentelor, putem spune că The Rolling Stones sînt deja un nume în rock-ul britanic. De aici înainte, rolul lui Andrew Oldham se va restrînge la un domeniu relativ limitat, acela de reprezentant al grupului în "hățișul" show-business-ului. Pe plan muzical, Oldham lasă băieților mîină liberă. El trăiește cu mare plăcere ascultîndu-le muzica și nu se sfiște să danseze în studio în timpul înregistrărilor. În rest, își restrînge intervențiile la un minim strict profesional. Astfel, Oldham prefigurează un nou tip de manager, care respectă munca de creație a protejaților săi. Mai tîrziu, Chris Stamp și Kit Lambert vor proceda în aceeași manieră cu Pete Townshend și grupul Who, încurajîndu-i în exprimarea tuturor calităților muzicale.

*** În 1964, The Rolling Stones domină scena rock împreună cu falșii inamici The Beatles. Mereu sînt prezentați pe poziții antagoniste: cei răi de o parte, cei buni de cealaltă. În culisele show-business-ului impresarii și organizatorii de spectacole se amuză pe seama acestor etichetări, puse deseori în discuție de părinți, debusolați de dezlănțuirea furtunii rock.

În privința clasamentelor lucrurile sînt clare. Beatles nu lansează nimic atunci cînd Rolling Stones se află în frunte și invers. Evident, situația se complică o dată cu apariția unor noi grupuri de marcă, îndeosebi Yardbirds și Animals. Tot timpul însă, The Beatles se mențin în frunte, veritabili novatori, pe care ceilalți îi vor urma cu mai mult sau mai puțin succes.

The Beatles folosesc un "truc" dificil de aplicat de către ceilalți: ei schimbă fără încetare, repunînd în discuție, la fiecare nou album, direcția muzicală, păstrîndu-și în același timp identitatea sonoră proprie. Odată ajunși liderii unui curent muzical, ei reușesc să se mențină în această postură. Dificilă încercare, deoarece trebuie să reziste tentativelor de înregimentare în show-business, căruia îi căzuseră pradă destui cîntăreți și destule grupuri americane. The Beatles n-au urmat o cale cu două fețe, precum Cliff Richard.

Începînd cu 1964, poziția lor de lideri devine din ce în ce mai amenințată. Producătorii s-au temut de o eventuală lipsă de inspirație și de apariția unor concurenți serioși ca The Rolling Stones și Dave Clark Five. Grație turneelor americane și filmului "A Hard Day's Night" (formidabile ocazii de amplificare a renumelui), The Beatles rămîn în frunte.

În contrast cu producțiile "made in

USA", gen Presley, care idealizează artistul, prezentat ca un personaj de vis, inaccesibil, The Beatles apar pe ecran ca niște băieți cărora li se pot întîmpla lucruri banale, obișnuite. Acest fapt a fost baza de la care s-a plecat pentru schimbarea unor mentalități, crearea unor relații interumane noi și mai tîrziu a unui alt fel de a vedea lumea.

(va urma)

DISCOGRAFIE
THE ROLLING STONES
"The Rolling Stones" (1964)
"Around And Around" (1965)
THE BEATLES
"Beatles For Sale" (1964)
"Help" (1965)

Costin Manolliu
Nelu Constantinescu

The Rolling Stones

GENESIS

(urmărire din numărul trecut)

●1974 ●
O dată lansată în Statele Unite, Europa este din nou atacată. 20000 de spectatori vor fi prezenți la Roma. New Musical Express îi clasează drept cel mai bun grup în concert iar piesa "I Know What I Like" va staționa 7 săptămâni pe locul 21 în TOP 40 din Marea Britanie. Totul era OK mai puțin cele 200000 de lire sterline, bani ce trebuiau returnați unor bănci. Această operațiune se va termina de abia în 1976.

●1974 ●
În vara anului 1974, grupul aflat sub o puternică influență americană, se pregătește pentru o nouă apariție discografică concretizată în "The Lamb Lies Down On Broadway", povestea lui Rael, un tânăr porțorian lansat în jungla new-yorkeză, dublu LP, album-concept în care Tony Banks și Michael Rutherford compun cea mai mare parte a muzicii, Peter Gabriel ocupându-se în exclusivitate de texte, investindu-l pe Rael cu multe caracteristici ale personalității sale. Se vorbea în acel moment chiar de un proiect cinematografic. A existat, din păcate, și o altă fază a acestei noi lansări discografice care avea să fie reliefată de Tony: "Am simțit din acel moment că ne separăm noi pe de o parte cu muzica și Peter care ținea neapărat să scrie singur textele."

●1974 ●
În luna noiembrie se lansează "The Lamb Lies Down On Broadway", dublu LP urmat de un megaturneu cu 102 date de concert în Statele Unite, Canada și în Europa. Peter, tuns foarte scurt cu blue jeans și bluzon negru, cîntă în fața unui ecran gigantic pe care se fac proiecții permanente. Show-ul este uriaș. Succesul este pe măsura spectacolului și cînd totul părea a fi OK Peter ia o hotărîre incredibilă: anunță părăsirea formației nu înainte însă de a se termina turneul proaspăt început. Iată ce declara el la acea vreme: "Aveam nevoie de timp liber pentru a mă odihni, pentru a putea trăi în linișta vreme mișcărilor pe care familia mea pentru ca apoi să pot demara noi proiecte. Succesul trupei s-a transformat într-o capcană. Genesis a devenit o mașină care se mișcă greu iar eu am nevoie de libertate în exprimare mult mai accentuată." Tentativele lui Tony de a-l face să se răzîndească au eșuat.

●1975 ●
Steve Hackett realizează în luna iunie primul LP solo, "Voyage Of The Acolyte" într-o atmosferă în care viitorul trupei Genesis era mai mult decît incert. În luna august presa anunța oficial plecarea lui Peter Gabriel. Melody Maker publica un articol intitulat "Moartea formației Genesis". Trupa, indiferentă la aceste reacții ale presei, lucrează la un nou album. Problema înlocuirii lui Peter va fi rezolvată într-un mod neașteptat. Mike Strickland a fost selecționat datorită excelentei tehnici abordate dar și pentru finețea interpretării unor piese gen "Squonk". Phil Collins, care tocmai terminase de înregistrat partiturile vocale de la primul album solo semnat Anthony Phillips, "The Gēese And The Ghost" (77) încercă și el și reușește să cînte perfect "Squonk" și astfel se decide ca el să devină viitorul solist vocal al grupului și nu Mike Strickland. "Faptul că vocea mea în multe pasaje muzicale seamănă pînă aproape de perfecțiune cu cea a lui Peter este un rezultat al unei osmoze inconștente și nu se poate vorbi de un act deliberat, pur comercial."

●1976 ●
"Trick Of The Tail" avea să fie primul disc lansat în noua formulă. Producător al LP-ului este David Hentschel. Discul este înregistrat în luna noiembrie la Trident Studios. În paralel Phil începe o nouă experiență, în simpla calitate de baterist la Brand X, grup de jazz-rock experimental.

●1976 ●
În luna ianuarie au loc pregătirile pentru un nou turneu. Phil se opune ideii de a coopta un solist vocal pentru turneu. El propune aducerea în trupă a unui baterist de scenă. "Totul s-a petrecut firesc, normal, toți am fost de acord cu schimbarea", ne spune Mike. Noul membru al trupei va fi Bill Bruford ex. Yes, ex. King Crimson. Phil: "Cunoșteam doi, trei muzicieni capabili să facă față dar nici unul dintre ei nu era stăpîn pe propriile forțe astfel încît să accepte colaborarea cu Genesis. Într-o zi Bill, fost coleg de-al meu din cadrul trupei Brand X, m-a întrebant dacă am găsit pe cineva. I-am spus că nu și atunci el a supralicitat. De ce

nu-mi propui mie? Și exact acest lucru am făcut."

●1976 ●
În luna februarie începe un nou turneu, excelent din punct de vedere financiar. Tot acum apare și LP-ul "A Trick Of The Tail", un succes comercial uriaș în Statele Unite. Pe scenă Phil pendulează între microfon și lungile suite ritmice în compania lui Bill Bruford. "De data aceasta lumea urmărea partiturile de bas, baterie, clape, chitară mai ușor și mai atent decît la concertele precedente unde factorul primordial era cel vizual", își aduce aminte Steve. Show-ul de lumini, dominat de lasere, iradia feerie cele două ore și jumătate de muzică. Romantismul pierdut prin plecarea lui Peter Gabriel era înlocuit de forță, o forță ce era parcă mai aproape de public decît atmosfera misterioasă anterioară.

●1976 ●
Septembrie, o dată cu venirea toamnei, trupa, după câteva săptămîni de vacanță, reîntră în studio, de data aceasta la Relight, în Olanda pentru a înregistra în numai 12 zile "Wind And Wuthering". Tony, principalul compozitor declara că se simte emoțional foarte aproape de acest disc lejer și melancolic. Phil, avînd în acel moment probleme de sănătate, cu inima, nu a fost implicat 100% în această nouă apariție discografică, rezultatul fiind însă OK și pentru el. Steve făcea singur notă discordantă: "Aveam impresia că ne învîrtim în cerc. Bineînțeles la orice trupă există tendința de autoplăgiat dar de data aceasta simțeam cum căutările unor noi sounduri se cam împotmoliseră."

●1977 ●
Ianuarie. Contractul lui Bill Bruford expira. Noul său proiect va fi U.K., un nou supergrup englez. Bill Bruford va fi înlocuit de americanul Chester Thompson ex. Frank Zappa, Pointer Sister și Weather Report. Phil: "Nu puteam găsi un tip mai bun ca Chester, liber în acel moment."

●1977 ●
Primele concert de rodaj au loc la Rainbow Theatre din Londra, concerte la care asista și Peter Gabriel semnănd astfel prietenia care îi lega în continuare de foștii săi colegi. Turneul "Wind And Wuthering" avea să fie extrem de dificil datorită complexității muzicii abordate. Echipamentul audio, luminile, laserele ocupau două Boeing-uri 747. Concertele s-au derulat în Marea Britanie, America de Nord, Brazilia, Japonia și, ca de obicei, în final Europa, în luna iunie. Cele cinci concerte de la Paris, toate sold-out au fost înregistrate pentru celebrul double LP live "Seconds Out" un rezumat a celor mai bune momente ale grupului, reliefate într-un mod superior precedentului disc în concert, "Genesis - Live". Demnă de reamarcat este reinterpretarea piesei "Supper's Ready", mult mai laborios pregătită decît în varianta inițială de studio. În luna mai apare un mini album, "Spot The Pigeon" ce conține piese care nu au fost introduse pe LP-ul "Wind And Wuthering", piese diferite de ambianța tomnată care se degaja din LP-ul mai sus-mentționat.

●1977 ●
În luna iulie Steve Hackett decide la îndrăgii să părăsească trupa. "Realizăm un disc solo, avem multe idei dar trupa nu era de loc impresionată de compozițiile mele." Pentru familia formației această decizie a fost cel puțin cînoasă altele erau că pe LP-ul "Wind And Wuthering" se simtea mai mult ca o prezență atît de particulară a lui Steve. Mike avea să declare: "A plecat pentru că nu îi lăsam decît spațiu compozitional pe discuri."

●1977 ●
În luna octombrie apare "Seconds Out", locul maxim ocupat în Top Ten-ul Marii Britanii fiind pentru Phil, Mike și Tony, neobosiți, reîntră în studio. Va urma "And Then There Were Three", un apropo la internațională poveste, în diferite variante, a celor zece negri mitici. (În Franța sînt zece copii într-un pat din care cad unul cîte unul). Va fi un LP foarte real, consistent, depășit de momentele magice numite "Foxtro" sau "The Trick Of The Tail". Piese se sînt mai scurte iar single-ul, "Follow You, Follow Me" atinge locul șapte în Top Ten. "Este o piesă perfectă", declara Phil. "Nu a existat o dorință de a fabrica hituri, a fost o șansă a momentului!" declara Mike.

●1977 ●
În luna noiembrie, Daryl Stuermer, avînd 25 de ani, chitarist cunoscut datorită colaborărilor sale cu George Duke și Jean Luc Ponty se integrează grupului pentru aparițiile live.

Pagini din istoria grupului (III)

●1978 ●

●1978 ●
În luna aprilie este lansat oficial "And Then There Were Three", primul disc de aur Genesis. Partiturile pe clape, semnate Tony Banks, domină noul sound al formației, plecarea lui Steve Hackett creînd într-un fel o nouă cale de exprimare. O parte a criticii anglo-saxone, în spațiu largi acordate, regretă schimbarea de direcție muzicală a grupului. Tony Banks abordînd însă această problemă astfel: "Cred că este trecerea de la o muzică cultă admirată de cîteva mii de persoane la un succes enorm care antrenează un public mult mai larg."

●1978 ●
În vara anului 1978 are loc botezul focului pentru Daryl Stuermer printr-un turneu cu 100 de date de concert în Statele Unite și Europa. 100000 de spectatori sînt prezenți la festivalul de la Knebworth unde alături de Genesis cîntă Devo, Brand X și Jefferson Starship. La Paris, la "Sărbătoarea Umanității" se atinge cifra record de 120000 spectatori. Finalul turneului este plasat în Japonia. Membrii trupei sînt complet epuizați. "Sîntem niște sclavi ai acestui turneu", declara Phil.

●1979 ●

●1979 ●
La sfîrșitul acestui megaturneu fiecare membru al trupei se întoarce la viața normală, la familie, la satisfacția vacanței. Phil trece însă printr-o perioadă mai dificilă. "Turneul din 1978 a fost fatal căsătoriei mele." Phil Collins divorțează și se aruncă în noi

●1978 ●
pentru moment, s-a încheiat. Simplitatea și atmosfera intimă pun stăpînire pe live-urile Genesis. Trupa trece prin multe orășele mici care de obicei nu au șansa unor concerte de asemenea importanță. Phil devine din ce în ce mai agresiv pe scenă. Melody Maker îl cataloghează ca fiind cel mai bun grup al momentului la șase secțiuni subliniind că o dată cu Genesis se confirmă din nou teza îmbinării succesului comercial cu calitatea și rafinamentul.

●1981 ●

●1981 ●
În luna februarie apare primul LP solo semnat Phil Collins, "Face value", un disc plin de emoție și plînsete ale îndrăgostitului abandonat. "In The Air Tonight" secondata de aproape toate celelalte piese se transformă într-o adevărată cavalcadă cu hituri internaționale. "In The Air Tonight", hit single al acestui disc putea să devină un Number One în Marea Britanie. Ascensiunea în topuri este însă oprită de un eveniment tragic, decesul lui John Lennon, eveniment ce a bulversat toate topurile din întreaga lume.

●1981 ●
În luna septembrie apare LP-ul "Abacab", disc scos cu ajutorul lui Hugh Padgham, producător care a lucrat înaintea cu Police și Paul McCartney. Discul a fost înregistrat într-o vilă, la țară, în interiorul unei ferme din Surrey. Discul, urmare logică a precedentului, "Duke", înseamnă un nou viraj, cel al anilor

●1981 ●
Banks e editat pe disc exact înainte de apariția celui de-al treilea disc solo, "The Fugitive", care va fi lansat în luna iunie.

●1981 ●
În octombrie apare al 14-lea LP Genesis, încă un disc de platină acordat de ascultători. Numele este simplu: Genesis. Single-ul ales, "Mama", a frapat în Statele Unite și a sedus Europa. Piesa devine Number 2 în Anglia deși lungimea sa de aproximativ 6 minute nu convencea duratei medii a unui hit (aceleași probleme le-au avut și Queen cu Bohemian Rhapsody). Tony declara în această atmosferă de euforie: "Succesul lui Phil în postură solo nu ne deranjează atît timp cît formația Genesis nu are de suferit și după cum vedeți, nu are...; poi întotdeauna am creat mai mult decît am putut edita pe discuri."

●1981 ●
Seriozitatea specifică trupei este spartă de videoclipul "Illegal Alien", clip inspirat din filmul "The Border", în rolul principal fiind Jack Nicholson. Este istoria unui tip care vrea să treacă fraudulos frontiera mexicană pentru a ajunge în Statele Unite. Tony, Mike și Phil se transformă în chicanos, îmbrăcați în costume specifice mexicane, bine machiați și bine garnisiți cu mustați negre. Phil își îmbogățește chiar podoaba capilară cu un smoc de păr negru folosit în diverse ocazii drept pălărie, ridicată din cînd în cînd în semn de respect.

●1984 ●

●1984 ●
În luna februarie are loc sfîrșitul turneului eminent englez printr-un show la care a participat prietul Charles și prițesa Diana.

●1984 ●
Urmează un nou pas peste ocean, în America, unde mai rămăsese multă lume de convins. Se decide apoi efectuarea unui break de moment datorat succesului fantastic obținut de Phil la nivel mondial.

●1985 ●

●1985 ●
Phil începe acest an într-o totală euforie cu un turneu european continuat de o vizită în Japonia. Se căsătorește, produce noul LP al lui Eric Clapton, "BEHIND THE SUN", și lansează un nou album solo, "No Jacket Required". Participă pe 13 iulie la concertele simultane Live Aid organizate de Bob Geldof unde reușește performanța de a cînta cu Sting pe stadionul Wembley și de a-și continua prezența la acest festival alături de Led Zeppelin (reuniți pentru o seară) la Philadelphia pe Kennedy Stadium.

●1985 ●
În luna septembrie Genesis intră din nou în formulă completă în studiourile personale din Surrey. Înregistrarea noului LP, "Invisible Touch", a fost întîrziată de succesul incontrolabil al carierei soliste a lui Phil care totuși nu a afectat creația colectivă a grupului. "Totul se petrece atît de armonios între noi. Există un CEVA foarte particular și nedefinitibil, un CEVA pe care nu l-am cunoscut în sinul altor trupe", declara Phil Collins.

●1986 - 1987 ●

●1986 - 1987 ●
În luna ianuarie Genesis părăsește casa de discuri Phonogram în favoarea casei de discuri Virgin. În februarie Mike se lansează la rîndul său în producția de radio-hit-uri alături de Mike And The Mechanics.

●1986 - 1987 ●
La începutul lunii mai, la Montreaux, Phil cucerește "Trandafirul de aur" pentru cel mai bun videoclip, "Don't Lose My Number" în competiție cu Peter Gabriel și Pete Townshend.

●1986 - 1987 ●
În luna iunie este lansat pe piața muzicală noul Long Play, pentru prima oară Mike este și solist vocal. Pe 2 octombrie 1982 se desfășoară o seară a nostalgiei în Milton Keynes, la periferia Londrei. Mike, Peter Gabriel, Phil, Steve Hackett și Tony apar din nou împreună în fața a 60000 de spectatori fascinați în ciuda frigului și a ploii de oldies-urile trupei: The Knife, I Know What I Like... "Mulți au crezut atunci că vom reveni la formula inițială dar nici nu s-a pus problema vreodată." Din păcate nu a rămas nici un material filmat de la acel eveniment fantastic. Rațiunile aceluși show au fost financiare. Foștii colegi l-au ajutat pe Peter să acopere deficitul financiar al festivalului WOMAD pe care-l organizase în 1981.

●1986 - 1987 ●
În luna noiembrie apare cel de-al 2-lea disc solo Phil Collins cu două hituri uriașe: "I Can't Believe It's Time" și "You Can't Hurry Love", un remake Supremes.

●1986 - 1987 ●
În luna decembrie au loc patru concerte solo Phil Collins la Hammersmith Odeon, Londra, alături de Daryl Stuermer, Chester Thompson și Earth, Wind And Fire.

●1983 ●

●1983 ●
În luna aprilie, "The Wicked Lady", soundtrack compus de Tony

●1983 ●
Adunate, compilate, redactate de Bogdan Stratula

Peter Gabriel și Phil Collins

●1980 ●
proiecte muzicale pentru a uita. Brand X este unul dintre ele. Cînta de asemenea cu Peter Gabriel în studio sau live (vezi Peter Gabriel III - Charisma).

●1980 ●
Tony și Mike îi lasă lui Phil timpul necesar summantării acestui soc afectiv și înregistrează fiecare un LP solo "A Curious Feeling", respectiv "Smallercreep's Day". Activitățile solo iau sfîrșit însă și cei trei se reunesc. Phil continua totuși în paralel definitivarea pieselor de pe primul LP solo, "Face Value", un disc terapie din punct de vedere emoțional. Dintre acestea, "Misunderstanding" și "Please Don't Ask" sînt selectate pentru noul disc Genesis. "Aveam impresia unei reînnoștări la sîrșit în timpul repetițiilor, totul mergea foarte repede, piesele se țineau se compuneau singure. Era pentru prima oară cînd totuși mergea din simplă. Îți amintesc Mike povestind de sesiunile de înregistrări pentru LP-ul "Duke". "Unele piese exprimau totuși sfîrșitul unor perioade și începerea altora, începerea unei noi concepții muzicale. Cred că cifra trei este optimă pentru o formație. Atunci am simțit din plin acest lucru."

●1980 ●
În luna octombrie apare noul LP solo Tony Banks, "A Curious Feeling".

●1980 ●

●1980 ●
În luna ianuarie apare discul solo "Smallercreep's Day", primul album solo semnat Mike Rutherford. Atmosfera este genesis-iană, producător fiind același David Hentschel și Mike. Ei recunosc că aceste piese puteau foarte bine să figureze și pe un LP Genesis.

●1980 ●
În luna martie "Duke" este lansat pe piața muzicală, la doi ani după ultimul lor disc. Cele mai bine de un milion de discuri vîndute vor certifica platină acordată acestui album. Răspunzînd unui jurnalist despre secrezul reușitei lor Phil spune: "Cîntam pentru plăcerea noastră." Mike adaugă: "Genesis nu a fost niciodată un grup de mari virtuozii. Există mulți muzicieni care cîntă mai bine și mai repede ca noi. Esența artei poate să rezide însă în simplitate și într-o spontaneitate bine canalizată."

●1980 ●
În luna iunie începe un miniturneu cu 40 de date de concert în Marea Britanie. Era megashowurilor, cel puțin

●1980 ●
"80. Spațiul sonor puternic americanizat cunoaște un succes instantaneu în Statele Unite și în Europa. Textele nu mai au importanța de altădată. Totul trebuie să se potrivească ritmului, principala coloană vertebrală a noului sound Genesis. Tocmai din această cauză textele nu mai apar pe mapa LP-ului, ele nemeritînd nici o semnificație proprie. Comercializarea continuă aduce trupei un nou disc din platină. Turneul, clasicul turneu ce însoțea orice apariție discografică, a fost înregistrat pentru un nou disc double LP, "3 Sides Live", album care va cuprinde pentru admiratorii grupului o sută de piese inedite, unele vechi de peste cinci ani, pe fața a 4-a a dublu-LP-ului. Printre altele figurează și hit-ul "Paperlate."

●1982 ●

●1982 ●
În luna august are loc un nou turneu american. În septembrie este lansat LP-ul "Acting Very Strange", al doilea LP solo semnat Mike Rutherford. Pe acest Long Play, pentru prima oară Mike este și solist vocal.

●1982 ●
Pe 2 octombrie 1982 se desfășoară o seară a nostalgiei în Milton Keynes, la periferia Londrei. Mike, Peter Gabriel, Phil, Steve Hackett și Tony apar din nou împreună în fața a 60000 de spectatori fascinați în ciuda frigului și a ploii de oldies-urile trupei: The Knife, I Know What I Like... "Mulți au crezut atunci că vom reveni la formula inițială dar nici nu s-a pus problema vreodată." Din păcate nu a rămas nici un material filmat de la acel eveniment fantastic. Rațiunile aceluși show au fost financiare. Foștii colegi l-au ajutat pe Peter să acopere deficitul financiar al festivalului WOMAD pe care-l organizase în 1981.

●1982 ●
În luna noiembrie apare cel de-al 2-lea disc solo Phil Collins cu două hituri uriașe: "I Can't Believe It's Time" și "You Can't Hurry Love", un remake Supremes.

●1983 ●
În luna aprilie, "The Wicked Lady", soundtrack compus de Tony

răspundem dacă suntem în stare

CRINA CIORTAN (Săscut, jud. Bacău). Nu-ți promit mai mult, dar dacă ai scenariul îl pot transmite celor de la MC International, iar de acolo ai șanse să ajungi la Michael sau cineva de-al lui. **JAMES** (Tîrgoviște). Toate întrebările tale sunt interesante. Despre Metallica s-a scris mult dar noi mai avem un material pregătit. Vei avea lămuriri atunci. **CRISTINA P.** (Focșani). Despre Queen cred că am scris aproape tot ce era important. Serialul pe care-l anunțăm (la care te referi) a luat-o pe altă cale pentru că așa a dorit autoarea. Cele publicate de noi însumăm mai mult de 30 de pagini dactilografiate, așa că... "Este minunat cum muzica îi poate face să uite divergențele dintre curente și cum poate face din dușmani, prieteni!" Recomandarea pentru Televiziune, în vederea unei filmări fiind voi, tinerii din Focșani, vă adunați o fac cu mare plăcere. Domnii de acolo preferă discuțiile în studio, dar cine știe, poate vinul să-i atragă într-acolo?! **MARIA P.** (Craiova). Serialul n-a mai continuat din multiple motive. Nu din cauza schimbării de opinie dintre cei doi Cristian. În ceea ce privește analiza "sadică" a greșelilor vreau să-ți spun că scrisorile primite de la voi nu ne iartă (vei vedea mai jos) așa că oricât am asculta Vangelis tot n-am scăpa de "puterea raționii". Și ce frumos ar fi, nu-i așa? Tema muzicii electronice va reveni cu siguranță în paginile noastre. Nu fi supărată! **FLOWER POWER** (Slobozia). Mulțumesc pentru calendarul cu Freddie. Numărul 100 a avut foarte multe greșeli, el reprezentând o compilație din cele 49 de numere ale anului 1992. Era debutul nostru "pe calculator".

N-am avut și încă nu avem echipă de corectori specializați pe acest domeniu. Piesa cîntată de Melanie se poate difuza la radio. Nu știu dacă Maia Morgenstern s-a ras în cap pentru 3 milioane și nici nu cred că voi afla prea ușor. La magazinul "Simfonia" (aproape de Romarta copiilor) se mai găsește postere cu Al. Andrieș. Anunțul va apărea la rubrica Orlandei iar publicarea datelor concertelor simfonice din Sala Radodifuziunii nu-i o idee rea cu atât mai mult cu cât acestea permit intrarea liberă elevilor și studenților. Mai rămîne ca organizatorii să mi le ofere. Colaborarea ta e binevenită. Totul e să-ți iei examenul și să ajungi la redacție. Salutări colegiale D.J.-ului poet! **MARIUS IGNAT** (Brașov). Introducerea autobiografică extrem de colorată m-a făcut să citesc tot, chiar dacă modul de adresare nu este cel pe care-l aș prefer. Dacă tu crezi că din cauza greșelilor (înfinim mai puține decît în alte publicații) n-ajungem noi la un tiraj mamut, atunci îți propun să renunți la lectură. Faptul că am acceptat să abordăm deschis minusurile noastre căutînd să le dregem nu înseamnă că permitem limbajul de cartier pe care-l practici. Treaba ta că acolo locuiești. E drept Sunet Transilvan sunt din Dej (tot noi am publicat un interviu cu ei) și "prevestind" s-a scris altfel. Am semnalat mai devreme cauzele. Nu vrem să "ajungem" ca "Ecran Magazin" nici la culori, nici la conținut. Nu-ți pot trimite numerele anterioare pe care le solicite pentru că unii, mai săraci, le-au cerut și le-am dăruit. Cu greșeli cu tot. N-am motive să te înjur ci doar să regret că din cauza ta alții, sincer preocupată de muzică și informație, nu primesc

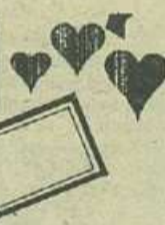
răspunsurile pe care le așteaptă. Harta țării am donat-o unui elev din clasa a V-a care nu făcea atîtea greșeli ca tine! **LADY STARLIGHT** (Brșov). Frumoasele tale urări au ajuns și-ți mulțumesc. Despre Axl Rose se știe că bea și uneori se droghează dar trebuie să înțelegi că mai toți artiștii din lumea pop-rock o fac. Mai mult sau mai puțin public. Evident că nu manechina din video-clip este ultima femeie din viața lui. Are o fire dificilă și asta îi creează probleme reale într-o relație de lungă durată. Tînr fiind, se mai poate schimba. Datele biografice publicate de noi în cadrul interviului preluat din presa străină explică în bună măsură cauzele comportamentului său. Dacă-ți place cum cîntă, de ce te mai preocupă ce face altfel? Ai văzut cum a reacționat lumea după dispariția lui Freddie Mercury? Toți au uitat miile de bîrfe dar și viciile lui reale. Muzica sa a rămas și va rămîne. Să-ți mai spun de Janis Joplin, Jimi Hendrix și alții? Acum ai argumente pentru prietenii tăi. Nu te lăsa copleșit! **VOICU MUTIU** (București). Observația ta este perfect valabilă și pentru că am mai spus-o, semnatarilor își asumă răspunderea greșelilor de informație, de astă dată Nelu Constantinescu este "inculpatul". Într-adevăr, în articolul său despre Genesis, el a afirmat că în perioada 1981-86 n-au mai fost albume deși au apărut "Three Sides Live" (1982) și "Genesis" (1983). Articolul era scris, așa cum ai dedus, anul trecut, așadar referirea se făcea la un disc din 1991 (Turn It On Again-Best Of 81-83). Fiind două materiale despre Genesis, cu doi autori, sper să ajungem la un

tablou amplu și suficient despre această mare trupă. Mulțumesc pentru promptitudine. **RADU POPA** (Cluj-Napoca și Bistrița, dublă cetățenie). Am dat atunci caseta cu Sandra cadou pentru că pe aceasta o aveam în casă. Adică să înțelegi că era proprietate personală și nimeni n-a achitat-o. Nici patron, nici sponsor. De ce la un concurs Michael Jackson? Era singurul organizat la TVR și nu puteam veni cu mina goală. Prețul "Popcorn"-ului românesc coincide cu suma inițială din Germania. La negru transformînd marca ar costa și mai mult. În mod normal ar trebui să-i întreb pe cei care l'editează. Despre Wilson Phillips am mai scris, publicînd și poză cu ele. Vom reveni dacă va fi cazul. Nu cunosc deciziile de familie ale Sandrei. S-a zvonit într-o vreme că va lua o pauză alături de soțul ei Michael Crețu. Nu mă hazardez să-ți confirm un zvon. Mă bucur că pe imaginea din nr. 100 apar ca "un tip șmecher" pentru că în realitate sînt cam fraier. Cu poza aia ce mai păcălesc și eu... Le-am transmis fetelor urările tale, inclusiv Gălbioarei, care e stresată că-și pierde piinea. **GEO ALUPOAE** (Radio TOP 91 - Suceava). Numărul de cod poștal nu este necesar, deși l-am publicat cîndva. Sute de scrisori ajung aici fără el. Postul vostru de radio făcea și face parte dintre fericite excepții. Nu înțeleg de ce te-ai simțit vizat. Chiar așteptam un top de la voi. Pentru material promoțional de la Romagram nu pot răspunde eu, dar o înfîlțire cu cei de la firmă se va aranja și apoi lucrurile se vor regla. Așa se procedează oriunde. Diplomația se poartă încă. Interviul propus nu mă interesează pentru că l-am văzut pe cel în cauză discutînd amabil cu dl. De Alvare. Părerile expuse prin țară nu sunt tot atît de vehemente în Capitală. Și în fond e treaba lui. Posturile de radio din țară vor primi gratuit un exemplar-două din partea redacției. Mulțumesc Cetei de Nobili frumoaselor urări pentru revistă și emisiune. Colegii de joi seara, cred că au avut o scăpare pentru care nu e obligatoriu să-i

judeci atît de aspru. O atitudine creștină se impune tocmai între oamenii care slujesc muzica. **ROXANA CUZINO** (București). Textele la care te referi au fost preluate ca atare din revista "Bravo". Dacă acolo era greșit, a apărut corespunzător și la noi. Recunosc, nu stîm să scoatem textele unor melodii, pe ascultate. Faci bine că m-ai atenționat, dar pe coperte sau în reviste ne aflăm sursele și efectiv nu avem timp de audeții. Cînd primim de la cititori, riscul e același. N.K.O.T.B. n-au mai fost de mult în cadrul emisiunii. Pe 5 februarie vor fi sigur. În clipa în care va apărea noul L.P. cu favoriții vom demara și un serial despre ei. Dacă acum un an erați 400 de fani, poate vom beneficia de toate datele vitale pentru a nu mai omite nimic. Te aștept cu ajutorul oferit. **ADRIAN NECULA** (Arad). Redan topul tău original al "marilor nume ale pop-rock-ului nostru revenite din exil". 1. Mihaela Mihai, 2. Laurențiu Cazan, 3. Ovidiu Lipan și Nicu Covaci, 4. Nuțu Olteanu, 5. Adrian Daminescu. Am reținut cronica ta la concertul Phoenix de la Timișoara. Eventual o voi arăta colegului C. Pîrvulescu de la "Ora". Pentru retrospectiva celor 100 de numere am fi avut nevoie de vreo 32 de pagini. Greșelile le-au observat și alții, dar sper că numărul lor se va reduce cînd. Nimeni nu-i perfect. Despre Tranzit din Cîmpulung Moldovenesc cer acum relații de la un corespondent din zonă. Concurșul pentru "Trimisul nostru special" abia a început! **HORIA BOGDAN CONSTANTINESCU** (Vaslui). Perspectivea era scoaterea unui număr dintre cele 4-5 pe lună cu 32 de pagini. Nu în loc de... Apoi nu mai vrem să fim cea mai ieftină revistă. Cînd am afirmat acest lucru, eram! Și spectacolele de varietăți merită cronici. Tot ce conține și muzică pop-rock: **GEANINA BRATU** (Tg. Jiu). Debutul e bun. Textul fiind cam lung, va trebui să mai așteptați. Mă interesează și alte subiecte.

A.P.

INTERMEDIUM PRIETENII

LAURETTE GEORGE MICHAEL (str. serg. Iriceanu Ion nr.10, bl.156, sc.A, et.7, ap.43, sect.4, București): "Aș vrea să-mi fac cît mai mulți prieteni - fani George Michael. Îmi pot scrie și alții, indiferent de preferințe muzicale. Doresc chiar să înființez un Fan-Club George Michael." **MIHAI OLARU** (str. Lăteș Gh. nr.3, bl.C 81, sc.A, ap.36, sect.6, București): "Sînt un rocker singuratic și trist. Aș dori să-mi fac o prietenă care să mă înțeleagă și să mă accepte. Poate îmi va scrie și fata cu care am dansat la concertul formației Nazareth. Știu că o cheamă Anca și este elevă în clasa a IX-a la Liceul Mihai Viteazul din București. Caracteristici: 16 ani, 1,68 m., șaten, ochi albaștri. Formații preferate Judas Priest, Metallica și Slayer." **SORIN** (str. Băia Mare nr.4, bl.5, sc.2, et.7, ap.75, sect.3, București): "Mi-ar face plăcere să corespundez cu o depecheră draguță.

Poate se va lega și o prietenie bazată pe o preferință muzicală comună: Depeche Mode. Am 17 ani, 1,80 m, și 60 kg. Garantiez răspuns tuturor celor care-mi vor scrie. Fotografia este făcută mai de mult. Asta e!" Oricum, ești primul care te-ai conformat cerinței noastre și ai trimis poză. **ANDREEA DUMITRACHE** (str. Mihai Kogălniceanu bl.R 31, sc.A, ap.14, Cîmpina, jud. Prahova, cod 2150): "Toți cei care doresc să facă parte din Fan-Clubul Adrian Daminescu (pe care intenționez să-l înființez) să-mi scrie de urgență. Pot să-mi scrie și persoanele care dețin date, fotografii, articole cu și despre idolul meu." L-am sunat pe Adrian Daminescu și ai consimțimintul lui de a înființa Fan-Clubul. I-am dat, așa cum ne-ai rugat, și numărul tău de telefon. **DANIELA și FLORIN ANTON** (str. Melodiilor, bl.26, sc.C, ap.41, Tîrgoviște, jud. Dîmbovița, cod 0200): "Sîntem doi frați cărora le place muzica rock." **DANA** - "Aștept scrisori de la toți cei care pot să-mi ofere texte, informații, de orice fel, eventual articole din reviste străine, despre: Slaughter, Tin Lizzy, Manowar, Whitesnake, Emerson Lake & Palmer, Guns N'Roses, Skid Row, Art Garfunkel, Halloween, Quireboxes, Queensryche. Date personale: 20 ani, "Capricorn", 1,72 m. **FLORIN** - "M-ar interesa istoria detaliate despre Yngwie Malmsteen, Accept, W.A.S.P., Led Zeppelin, The Doors, Janis Joplin. Am 18 ani, 1,86 m, "Balanță". Vă putem oferi

texte și informații despre Megadeth, Metallica, Iron Maiden, Running Wild. Nu ne-am supăra dacă ne-ai trimite și cîte o poză. **SORINA GAINAR** (Bd. Victoriei nr.61, bl. A 11, sc.A, et.2, ap.9, Alba Iulia, jud. Alba, cod 2500): "Mă pasionează muzica rock. Sînt sigură că mai sînt și alții cu aceeași pasiune. Dacă mai dețin și informații despre Guns N'Roses, Metallica, Megadeth, Iron Maiden, Skid Row, Nirvana, Poison, Bon Jovi, Kiss și... mă opresc aici cu enumerarea, nu vîd nici o piedică să ne împrietinim (prin corespondență)." **MIHAELA ANDRIEȘ** (str. Gării nr.28, bl.14, sc.A, et.2, ap.10, Tulcea, cod 8800): "Oricît mă zbat, nu reușesc să-mi găsec ceea ce-mi trebuie. E drept, că prin intermediul revistei am aflat multe despre Bon Jovi, dar pentru un Fan-Club nu este suficient. Practic, sîntem în imposibilitatea de a ne procura materiale. Sînt sigură că în țară sînt mulți care dețin astfel de materiale și ne pot ajuta. Așteptăm!" **ANCA ORATOVSCHI - Mandy Knight** (str. Exercițiu, bl.D 15, sc.C, ap.11, Pitești, cod 0300, jud.Argeș): "N.K.O.T.B. (în special) și Marky Mark sînt preferații mei. Mi-ar plăcea să primesc cît mai multe scrisori de la alții fani." **VERONICA ALEXE** (Aleea Dealu Măcinului bl.451, nr.1B, sc.4, et.8, ap.167, sect.6, București, cod 77253): "Sînt o fată de 15 ani cu părul șaten, ochii albaștri, "Balanță", care iubește rockul - Metallica, AC/DC, Scorpions - și care dorește să aibă cît mai mulți prieteni și prietene." **SHEILA**: "În nr. 99 bis (1) din ianuarie '93 a fost publicată și adresa mea. Printre multele scrisori pe care le-am primit a fost una de la Gabriela Brenda, fan Thomas Anders, educatoare. A uitat însă să-și treacă adresa. O rog mult să-mi scrie încă o dată. Mi-aș dori mult de tot să corespundez cu ea. Îi rog pe cei cărora nu le-am răspuns să mă ierte."

GEORGE (Aleea Cîmpul cu flori nr.2 A, bl.C 17 B, sc.A, ap.38, sect.6, București, cod 77408): "Cît de greu este să trăiești această viață singur. Viața presupune și clipe în care lucrurile nu merg tocmai bine, dar și clipe de fericire. Și oricît de rece ai fi, nu se poate ca în inima ta să nu incolțescă un simțămînt generos chiar dacă, mai tîrziu, meschinăria și îngîmfarea îl înăbușă.

Pentru mine orice rînduri sosite de la cineva care se simte singur, sînt binevenite." A sosit și a doua poză.

Prioritate pentru fotografiile voastre

Este rubrica cu cea mai bogată corespondență. Cu unele cereri am rămas prin septembrie. Ne-am gîndit ca acum să recuperăm și să ajungem aproape la zi, deși era practic imposibil. De la acest număr încolo, cei care vor expedia fotografiile (cît mai avantajoase și clare) vor avea prioritate absolută. Ne referim la căușătorii unor parteneri de corespondență, de prieteni. Pentru schimburi de casete, discuri, postere și texte nu-i nevoie. Textele de anunț pot fi simpatice, dar exacte. Adresele, și mai și. Scrie cu litere de tipar. Expresiile vulgare nu vor avea loc în această pagină. Nu răspundem de "glumele" pe care vi le faceți solicitînd publicarea unor adrese care nu vă aparțin. Mizăm pe buna credință a celor care apelează la noi. Avem convigerea că ne-ați înțeles și vă așteptăm! (Red.)

Sorin

Să cântăm cu... sens

END OF THE ROAD

Girl, you know we belong together / I don't have no time for you / To be playin' with my heart like this / You'll be mine forever, baby, you just see / We belong together

And you know that I'm right / Why do you play with my heart? / Why do you play with my mind? / You said we'd be together / Said it'd never die / How could you love me and leave me / And never say goodbye? / Well, I can't sleep at night / Without holding you tight / Girl, each time I try- / I just break down and cry / Pain in my head / Oh, I'd rather be dead / Spinnin' around and around

Chorus:
Although we've come to the end of the road / Still I can't let you go / It's unnatural - you belong to me / I belong to you / Come be to the end of the road / Still I can't let you go / It's unnatural - you belong to me / I belong to you / Girl, I know you really love me / You just don't realize / You've never been there before / It's only your first time / Maybe I'll forgive you, mmm... / Maybe you'll try / We should be happy together forever, you and I / Could you love me again, / Like you loved me before? / This time, I want you to love me much more / This time, instead just come back to my bed / Abd baby, just don't let me down

Chorus:
Girl I'm here for you / All those times at night / When you just hurt me / And just ran out with that other fellow / Baby, I know about it - I just didn't care / You just don't understand how much I love you, do you? / I'm here for you / I'm not out to go out there / And chat all night / Just like you did, Baby / But that's alright, but, I love you anyway / And I'm still gonna be here for you / Til my Dyin'day, Baby

IT'S PROBABLY ME

If the night turned cold
And the stars look down
And you'd hug yourself
On the cold cold ground
You wake the morning
In a Stranger's coat
No one would you see
You'd ask yourself
Who'd watch for me
My only friend who could it be
It's hard to say it
I hate to say it
But it's probably me
When your belly's empty
And the hunger's so real
And you're too proud to beg
And too dumb to steal
You search the city
For your only friend
And no one would you see
You'd ask yourself
Who'd watch for me
A solitary voice
To speak out and set me free

Chorus:
I hate to say it
I hate to say it
But it's probably me
You're not the easiest person
I ever got to know
It's hard for us both
To let our feeling show
And some will say
I should let you go your way
You only make me cry
But if there's one guy
Just one guy
Who laid down his life
For you and I!
Chorus
The World's gone crazy
And it makes no sense
There's only one voice
That comes to your defence
And the jury's out
And your eyes search the room
One friendly face is all
You need to see

King Crimson (v)

King Crimson este totuși o excepție sau o regulă? Nu se poate ști. Ambele variante au o urmare firească. Robert Fripp fiind mina comună. Știm că explicații se pot da. Și nu numai explicații, ci și fapte. Fapte care stau scrise negru pe alb în jurnalul lui Robert Fripp, fapte care sînt și care vor rămîne o pură realitate.

Întrebăm pe Greg Lake, răspunzînd reporterului Nick Logan, de la publicația New Musical Express, februarie 13, 1971:

- Este destulă chitară pe înregistrările cu Crimson. Ce părere ai?

- Da este. Dar vreau să-ți spun că întotdeauna am fost un chitarist. Am început să cînt la bass doar atunci cînd am intrat în King Crimson. E drept, am cîntat ceva, ceva la chitară bass și în primul meu grup, The Gods, dar de unsprezece ani cînt la chitară.

- Cînd l-ai întîlnit pentru prima dată pe Bob Fripp?

- Îl știam pe Bob de ani și ani. Este din Winbourne, Dorset, iar eu sînt din Poole, puțin mai departe. De asemenea, și Mike Giles este de pe acolo. Ne-am născut în Dorset. Eu și Fripp am avut același profesor de chitară. Pe urmă, Bob a început să cînte împreună cu Giles.

- Făceam parte dintr-un grup local și în perioada aceea Fripp era un chitarist de marcă. Eu eram un fel de al doilea chitarist după el. E drept, auzise de mine și tocmai de aceea a venit la un concert, dar

asta doar ca să verifice că nu sînt un concurent pentru el. A venit și a început să-mi pună întrebări despre cum cînt și stilul meu propriu. A fost surprins cum de nu m-am gîndit că el nu ar ști despre mine.

Am început să-i explic în termeni "profi", cum de aveam stilul meu particular, iar cînd am terminat de explicat, a luat chitara și a început să cînte. Atunci am aflat cine era de fapt.

Am un mare respect pentru el. Am stat și l-am ascultat cîntînd de multe ori în camera sa și pot spune că este un chitarist strălucit, posibil cel mai bun din țară (n.n. Anglia). Cu toate că pe imprimările cu Crimson nu se aude asta, nimeni nu a auzit ceea ce poate! Totul este destul de vag în comparație cu ceea ce este înăuntrul abilității sale. Există acea piesă a lui Paganini auzit de rapidă pentru oricine o cîntă, totuși Bob o poate face. Îmi amintesc cînd grupul King Crimson s-a dizolvat. A fost o mare dezamăgire, dar am fost în stare să trec și peste asta. Cariera mea muzicală a început cu adevărat în King Crimson. "Crimso" a fost prima mea șansă pe care am avut-o la gradul de a mă exprima muzical. A fost pentru prima dată cînd am lucrat cu oameni profesioniști, cu buni muzicieni și nu numai atît, dar și oameni de caracter. A fost ceva care a meritat efortul.

- După ce ai părăsit Crimson, ai menținut relația cu Fripp și Giles?

- Cu Bob da, dar n-am fost niciodată prieten cu Giles.

Vorbam cu el, vorbeam cu mine, ne salutam, eram plăcuți unul altuia, dar nu l-am cunoscut niciodată îndeaproape pe Mike așa cum l-am cunoscut pe Bob. Între mine și Fripp e ca și cum eu aș avea ceva din ceea ce el are nevoie, iar el are ceva de care eu am nevoie. Bob are o voință influentă, o putere de care eu duc lipsă și eu la rîndu-mi am un fel de energie spontană de care el duce lipsă. Am trăit alături de Fripp, atunci cînd am fost în "Crimso" și nu cred că ar putea exista cineva în lume, care să o simtă mai bine decît mine. Această stare a jînit trei-patru luni, care nu au însemnat foarte mult. Cînd ești într-un grup și lucrezi împreună cu alți muzicieni, e ca și cum ai vieții în fiecare din buzunarele celui alt. "Crimso" a fost o trupă foarte ciudată. Eram patru muzicieni, fiecare cu o energie a sa proprie. Muzical, eram total diferiți, dar ne-am descurcat și am reușit pentru scurt timp.

- Au existat diferențe de ordin muzical sau personal?

- Muzicale... și personale. Fiind împreună cu Giles, McDonald și Fripp, incompatibilitatea muzicală a fost de 50% și 75% incompatibilitate ca oameni. Personal mă simțeam mai aproape de Bob, dar respectînd talentul celorlalți. În timp, "Crimso" a devenit pentru mine un proces de rafinare. Înainte de a deveni membru în grup, eram foarte crud din punct de vedere muzical, fără experiență, dar perioada petrecută

Greg Lake & Robert Fripp

m-a făcut să ajung să apreciez subtilitățile muzicale.

- Plecarea lui McDonald și Giles a însemnat o ruptură? Din ce punct de vedere, mai exact.

- 100% personal. Cred că motivele aduse de cei doi au fost de concept muzical, dar rămîn la părerea mea, motivul adevărat fiind un fapt de personalitate. Mike

și Ian erau diferiți temperamental față de mine și Bob. Asta a fost la baza întregii povești. După tumeul american, au fost foarte afectați, confuzi. Asta pentru că firea lor era liniștită și a fost schimbată total de violența din America."

(va urma)

Cristian Teodosiu

de toate DE TOATE de toate DE TOATE de toate DE TOATE

♦ La 24 ianuarie din trupa de deschidere, Jacky, și-a dat jos pantalonii pe scenă motiv pentru care a fost arestat și apoi eliberat pe o cauțiune de 1500 de dolari. ♦ Solistul Helno al grupului Les Negresses Vertes a fost găsit mort în locuința mamei sale, la Paris. Se presupune că este vorba de un caz de supradoză de droguri. ♦ Sinead

O'Connor contribuie la muzica a două filme. Unul este produs de echipa Gabriel-Byrne (Proved Innocent) iar cel de-al doilea intitulat "I'll Do Anything" va fi un musical realizat de James Brooks. La compoziție va colabora cu Prince și Carol King. ♦ Pe 8 februarie apare în Marea Britanie single-ul "Here Comes

The War", prefață la cel de-al șaselea album de studio Sonic Youth. ♦ Se speră la o regroupare a celor de la The Faces alături de Rod Stewart la festivitatea din 16 februarie a decernării Brit Awards (Londra). Nu-i exclus ca Ray Charles să apară într-un duet inedit alături de Mick

Hucknall de la Simply Red. Tot la capitolul zvonuri neconfirmate apare și colaborarea lui Andy Bell (Erasure) cu kd lang. Transmisia (de fapt înregistrarea ceremoniei) se va face prin ITV în ziua de 17 februarie. Așa că putem spera să vedem și noi ceva într-o simbioză apropiată.

NAZARETH - COMPACT

LA SOFIA SAU "HAPPY BIRTHDAY, DENIS"

Denis este unul dintre cei trei asociați care dețin Sofia Music Enterprises, firma organizatoare. În acest concert, mai precis venirea formației Nazareth la

Sofia, a fost special gândit pentru a fi un "cadou" pentru Denis. Asta am aflat a doua zi, la conferința de presă. Dar mai bine ar fi să încep cu începutul. Deci:

PLECAREA

A avut loc sâmbătă, 23 ianuarie,

ne-am grupat pe naționalități. Separarea n-a durat mult, pentru că în scurt timp s-a declanșat o adevărată petrecere. Acompaniați de o chitară rece cu corzi de plastic, pe care au folosit-o pe rând Billy (chitaristul) și Pete (basistul), Nazareth a dat un adevărat concert. S-a cântat mai bine de trei ore încontinuu, timp în care cei patru scoțieni au trecut prin tot repertoriul lor din ultimii 25 de ani. Era impresionant să-i vezi cu atât dragoste și cu cât profesionalism cântau, chiar și în astfel de condiții. Am simțit că dacă unul dintre ei mi-ar fi spus că muzica este viața lui, nu mi-ar fi trecut prin cap să-l contrazic nici măcar o secundă.

● Câte ora 3 dimineața am pornit-o spre hotel.

A DOUA ZI

La ora 11,30 era programată conferința de presă. După vreo trei sferturi de oră de așteptare în holul hotelului, Teo Peter a remarcat că "după o săptămână am devenit mai englezi ca ei", dar Vlady Cnejevici l-a corectat rapid: "Punctualitatea este tipic englezească, nu scoțiană!"

● La 12,30 au reușit și ei să coboare de prin camere și am plecat spre Sofia Press Center

● La conferința de presă n-au fost mai mulți ziariști decât la noi, dar dotarea lor tehnică a fost superioară. Fiecare avea în față un microfon și un fel de interfon în difuzorul căruia se auzeau răspunsurile. Din câte am mai înțeles eu (noroc cu anii pre-revoluționari) și din câte mi-a tradus traducătoarea noastră (de limba română!) întrebările colegilor de breaslă bulgari au fost mult mai la obiect.

● Nazareth au aflat, încă o dată, cu această ocazie că "No Jive" a fost editat și în Rusia. Resemnați au declarat că sînt obișnuiți cu asta și că oricum nu s-ar fi bazat pe drepturile de autor provenite din aceste vânzări

Sofia. ● După conferința ne-am deplasat la vreo 22 de kilometri de oraș, la un fel de Cota 1400 a lor (pentru cine nu știe, Sofia se află la poalele munților) unde eram așteptați la restaurantul Moreni. Pe drum am descoperit că bulgarii pot fi foarte originali. Pe banda întâi a șoselei ne-am întâlnit cu un domn care se deplasa calm pe o trotinetă cu motor.

● După masă, deși toată lumea și-ar fi dorit măcar o oră de somn, am mers la sală pentru probele de sunet. Era o sală de sport, cu 4000 de locuri. P.A.-ul era mai puțin competitiv decât cel al MRC, dar sculele de spate mai bune. Acolo Leo Iorga a fost abordat de un tânăr român (student în Sofia împreună cu încă un băiat și-o fată) care l-a rugat să-i ajute și pe ei să intre la spectacol. Lucru care s-a și împlinit.

CONCERTUL

Fusesem prevenită de către traducătoarea noastră că sala va fi plină și într-adevăr nu aveai loc să arunci un ac (deși prețul biletului a

ordine. Mai greu a fost să-i conving să stabilească această ordine (iar listele pentru fiecare le-am scris chiar eu). Dacă cei de la Nazareth, după 25 de ani, folosesc acest sistem, înseamnă că știu ei ce știu! Recitalul Nazareth a fost identic cu cel de la București și Brașov (inclusiv bis-ul). Inșă mult mai "gustat" de public care a cântat, a dansat și fluierat (nu numai cei din fața scenei) încontinuu.

ULTIMUL PARTY

Ni se promisese pentru a doua seară un party grozav într-un fel de rock-pub, cu un tort de trei metri diametru și băuți cu frișcă. Inșă aici ne-au dezamăgit! Bărul respectiv (pentru că asta era) s-a umplut în foarte scurt timp de lume, așa că ne-am simțit ca în metroul de ora 6 dimineața. Cei de la Nazareth (mai puțin Darrell Sweet) au rezistat cam o oră după care au plecat. Lumina a rezistat și mai puțin, așa că restul timpului l-am petrecut la lumina luminărilor. Se pare că nu era prima

Dan McCafferty cu instrumentul său național

Ghiciți cine sunt cei doi (frați gemeni)

TOT E BINE

La București au apărut o serie de probleme tehnice. Unii susțin că erau din cauza Televiziunii, alții dau vina pe sunetiști. Nu e treaba mea să stabilesc adevărul. Trist a fost că publicul n-a mai avut înțelegerea necesară, iar intrarea celor de la Iris nu s-a produs cum meritau. Luminile de pe plafonul sălii s-au aprins exact când nu trebuia. S-a fluierat și scandat ca la demonstrații deși acestea au dispărut din viața noastră tot mai democrată. Sunetul s-a mai dres din mers, dar n-a ajuns vreo clipă la parametrii constatați ulterior la Nazareth. "Entuziasmul" public (și mă refer la primele rînduri care aveau scurte reprize de box-karate-judo prietenești) a omis să-i aplaude sau să-i beseze pe cei care aveau nevoie de o minimă încurajare înaintea plecării la Cannes. Faptul că s-a fumtat în sală i-a determinat pe unii pompieri să declare că nu mai prănesc rock în Sala Polivalentă. Nu putem fi de acord cu violența gratuită a unor oameni de ordine, dar nici cu distrugerea singurului spațiu primitiv pentru marile concerte de gen.

Lecturind alte cronici, comentarii, despre acest miniturneu concluzia de ansamblu este pozitivă. Excepțiile nu mă îngrijorează avînd în vedere numărul nepermis de mare de așa-zii specialiști care au descoperit rock-ul după 1989.

Probabil că din greșelile de pe traseu ambele firme producătoare au avut de învățat. Tot atât de probabil unii vor înțelege că avem mare nevoie de adevărați ingineri de sunet și de promoție în stil occidental a unor concerte atât de costisitoare. Prețurile vor crește, cu siguranță (în nici un caz nu vor coborî) iar publicul de rock va trebui să se adapteze la noile condiții. Altfel n-avem cum spera la Metallica, Guns N'Roses sau Black Sabbath. Deocamdată e bine și așa!

Anca Lupeș, după călătoria în Bulgaria. Nasul i-a crescut pe principiul "Pinochio"

la ora 11,30, din fața hotelului "București".

DRUMUL

A durat aproape 8 ore. Atmosfera din autocar a fost destinsă, mai exact s-a rîs întruna.

● La granița unul dintre vameși ne-a întîmpinat cu următoarea frază: "Dacă știam că veniți, vă pregăteam niște țuică fiartă!" S-au dat autografe, s-au făcut cadou poze, discuri și afișe. Între timp, în biroul unde se pregăteau actele de export temporar al sculelor, se cereau ultimele noutăți despre Compact și data aproximativă a unui viitor concert al lor la Giurgiu.

● În vama bulgară am fost întîmpinați de doi reprezentanți ai organizatorilor locali îmbracați într-un Plymouth alb care a dat naștere multor comentarii pe drumul spre Sofia.

PRIMA SEARĂ

Am ajuns în jur de ora 20 în fața hotelului "Rodina", un fel de "București" al lor, cu deosebirea că acesta are 22 de etaje. Noi am stat la etajul 20.

● Pentru a ne conduce spre locul unde urma să luăm masa de seară, în fața hotelului ne așteptau, pe lângă Plymouth-ul alb, două Chrysler-uri nou nouțe și un Pontiac. În care au intrat oaspeții scoțieni. Noi nu ne-am lăsat intimidată și comportîndu-ne ca și cum am avea fiecare cel puțin trei astfel de "bijuterii" în fața casei, ne-am urcat plini de demnitate în autocar.

● Restaurantul era destul de micuț și împărțit în trei compartimente în care

pentru a-și întreține familiile. ● În sala respectivă am văzut mai de aproape afișul concertului și am observat mențiunea - titlu "Happy Birthday, Denis". Tot acolo am aflat că un amic al celor de la firma organizatoare, care este fan de jazz, are de gînd să-i sponsorizeze cu 5000 dolari, dacă de ziua lui (12 mai) reușesc să-l aducă pe Chick Corea la

foșt mai mare decât în România: 120 leva = 4,5 dolari).

● În deschidere au cântat două trupe autohtone de rock alternativ - Control și Era. Noi n-am prins-o decât pe a doua. Din cele povestite de studenții români, în recitalul primei trupe a fost inclusă și o piesă de muzică populară bulgară pe versurile unui cîntec Metallica.

● În cabina Compactilor emoțiile erau mari. Lucru firesc dacă ne gîndim că piesa de rezistență a trupei - l-am numit pe chitaristul Adrian Ordean - lipsea. Adî rămăsese la București, fiind suspect de hepatită. După zilele și nopțile ultimilor doi ani petrecute în studioul MRC, nici nu e de mirare. Bineînțeles că cel mai speriat era Emil Laghia. Recitalul lor s-a desfășurat înșă fără incidente. S-au cântat 7 piese, pe parcursul cărora tinerii bulgari au ascultat cumînți și chiar au încercat (o mică parte) să-l acompanieze pe Leo la refrenele mai simple (la "Cîntec pentru prieteni", de exemplu). Au fost și cițiva nemulțumiți care s-au manifestat în stilul specific genului, dar din câte am înțeles de la proaspeții noștri prieteni (cei trei studenți) nemulțumirile vizau în primul rînd limba în care se cînta. Din păcate cei de la Compact nu se gîndiseră să pregătească cîteva piese în engleză. De data asta (spre deosebire de Brașov) fiecare a știut exact cîte piese se cîntă și în ce

dată cînd se întîmpla așa ceva, pentru că luminările erau pregătite. Din acest punct de vedere ne-am simțit ca înainte...

● Am avut parte și de un mic incident (din fericire numai verbal) între Darrell și un rocker bulgar care dorea cu tot dinadinsul să-i demonstreze cît de "tare" este el. Cînd discuția a ajuns la nivelul "Te bag în spital dacă nu taci din gură" (Darrell), "Numai dacă vii și tu cu mine să împărțim același pat!" (bulgarul) am dat semnalul de plecare și am pornit către "cășile" noastre.

DESPĂRTIREA

A fost călduroasă, cu multe îmbrățișări, pupături, promisiuni de corespondență și revedere. I-am întrebat pe scoțieni unde le-a plăcut mai mult. Politicoși, mi-au răspuns că a fost minunat pentru ei și în România, și în Bulgaria unde vor reveni cu plăcere, bineînțeles dacă vor fi invitați.

Pe drumul de întoarcere Teo se întreba: "Toate astea s-au împlinit cu adevărat sau mi s-o fi Nazareth?"

Anca Lupeș

P.S. Aș dori să-i mulțumesc pe această cale domnului Dorian Ciubuc pentru amabilitatea de a-mi permite să particip la "partea a doua" a turneului.

Imagine din public. Aurel Gherghel îl fredonează la ureche lui Paul Grigoriu versiunea ECOPOP a hit-ului "Love Hurts"

METAL PROMOTION

NEUROTICA

contopirea ideilor acestor muzicieni a rezultat un thrash alternativ și tehnic cu referințe comune în rock-ul de bună calitate al unor Metallica, Megadeth, Testament și Annihilator.

● De la început mesajul trupei a fost simplu și concis: "Fără compromisuri!". Textele au adoptat o nuanță politică, iar pe prima pagină a buletinului informațional distribuit gratuit la concertele timișorenilor se poate citi: "Alături de mesajul muzical caracteristic acestui curent bazat pe nonconformism social și politic, mesajul textelor redă în modul popular posibil (jargoane din lumea rock-ului) refuzul categoric la adresa societății dominate de neocomuniști."

● Contrar obișnuințelor formația a debutat... peste hotare, la "Festivalul de la Artand" din Ungaria (15 iulie 1992) alături de trupe din Ungaria, Germania și Austria. Deși cu doar 5-6 repetiții la activ cvartetul obține un nesperat succes alăturat invitației de-a întreprinde în luna octombrie un turneu în Ungaria împreună cu TRIDENT. Următoarea participare a avut loc pe 25 iulie la "Întâlnirea Internațională a Tineretului de la Oradea", la care a participat un alt fost mare grup local, METROPOL (stabilit astăzi peste hotare) și care i-a solicitat să-l însoțească (la o dată încă nestabilită) pe scena unui club de heavy/speed din Budapesta.

● După Oradea, băieții s-au deplasat la Petroșani, unde au evoluat pe stadionul local în compania grupurilor HOLOGRAF,

PRO MUSICA și... CELELALTE CUVINTE (ocazie de primă întâlnire scenică între frații Mihai și Marcel). Restul aparițiilor fiind deja comentate în amănunt la "Ultima oră din rockul nostru", iată în continuare "fișa tehnică" NEUROTICA.

● HORIA CRIȘOVAN - se pare că în loc de chitară deține o motocicletă Yamaha RGX 112. Are 19 ani, este student la Istorie, iubește instrumentiști precum Jason Backer, Steve Vai, Joe Satriani, Marty Friedman, admiră trupe ca Testament, Annihilator, Metallica, Motorhead și uneori Pink Floyd. Ca pasiuni extramuzicale citează: femeile înalte și suple, ciocolata cu alune, biscuiții turcești, cafeaua ness și lapte de la diferite animale. Principalul hobby: body building.

● CRISTIAN "GROGO" GIORGIEVICI aidoma colegului său "omooară" chitara solo, are tot 19 ani și este student la aceeași facultate. Poreclit între prieteni și "James Garfield" aplatizează penele de chitară după cel mult două repetiții. Referințele muzicale se numesc: Faith No More, Red Hot Chili Peppers, Prong, Metallica, Annihilator, iar preferințele extraartistice sînt: jigările Carpați, Bucegi, Gitanes, soté de pui... desenați, crenvuști și mititei cu muștar și femei blonde. Hobby: pescuitul nautic. Scula sa: un Hohner "obosit".

● MIHAI "MIȚĂ" BREAZU, liderul, vocalul și bassistul trupei folosește un Rickenbacker, are 22 de ani și este student la Mecanică. Ascultă Testament, Metallica,

Megadeth și Annihilator, idolul său este Lemmy Killmister și e un mare gurmand, judecați și singuri: bere nemțească, șampanie, țuică de prune, ciorbă de burtă, ciorbă de pui, supă de ciorbă, cotlet de porc, șuncă afumată, morcovi și varză. Cu el începe "artileria grea" a formației.

● FLORIN "FLOCEA" CVAȘA, ultimul, dar nu cel din urmă, completează mașina de ritm NEUROTICA prin setul propriu "Handcoasted Drums". La 23 de ani este student la Medicină în anul III, iubește aceleași trupe ca și colegii săi (plus STRYPER și Malmsteen) și iată ce capricii are: Alfa Romeo, pescuit de caracude pe canalul de la Recaș, week-end-uri la Pădurea Verde, respectiv Albina. Fumează țigări fără filtru și citeodată Viceroy. Probabil că după acest "Promotion" își va permite numai Camel.

● Repertoriul formației (în plină expansiune) include compozițiile proprii "Alone (What A 'Fuck Is This)", "The Risk", "Evil Eyes", "Obsession" piesa de rezistență fiind "Don't Worry! Be Happy!" (Un cover după Bobby McFerrin).

● Epistola din Timișoara se termină cu dictonul lui Motorhead: PLAY LOUD AND PROUD (devenit se pare crezul formației) urmat de celebrul citat SONG = WINE + WOMEN = REAL LIFE! Mulțumim NEUROTICA și vă așteptăm să vă "bestializați" cât mai curînd și pe scenele bucureștene. Pînă atunci, nu uitați de caseta demo promisă.

Gabl Gomboș

● Am în față două materiale ample despre tînărul grup timișorean: o scrisoare de la începutul lunii septembrie și un pliant publicitar primit de la inimoșii trupei, mai zilele trecute. Între acestea au mai fost câteva convorbiri telefonice cu "MIȚĂ" BREAZU (un interlocutor simpatic și interesat de viitorul trupei sale, aflat într-o veșnică neliniște creatoare), o casetă demo, plus secvențele TV transmise "live" la "Întâlnirea de la miezul nopții". Din corelarea acestora s-a născut acest "Metal Promotion" dedicat unui grup pe cît de tînăr pe atît de talentat, decis să-și spună cuvîntul cu siguranță în circuitul rockului autohton.

● Cînd am ales, împreună cu Andrei, ca subtitlu al rubricii acest "Se lasă rău", una din piesele-cheie ale popularului cvintet CELELALTE CUVINTE, nici nu-mi puteam imagina că peste câteva luni voi scrie chiar despre trupa... fratelui lui Marcel Breazu. Așa a fost să fie, și iată-l pe MIHAI "MIȚĂ" BREAZU relatănd geneza cvartetului. Totul a început în iulie '92 cînd "dornici de o schimbare muzicală în rock-ul românesc super-balcanizat" trei foști colegi în CARDINAL din Timișoara (Horia, Mișu și Flocea) s-au alăturat lui Mișu, muzician care purta experiența trupelor PE CONT PROPRIU (Oradea) și AMALA (Timișoara). Din

Primin de la cititori

"Am format acest grup deoarece eram plictisiți de viața pe care o duceam, plictisiți de școală și pentru că nu doream să lucrăm într-o fabrică ca oricare alt brazilian", își amintește Max Cavallera (liderul trupei) stînd împreună cu Tony Mottram (RAW) la o "băută" în "Bar-on-the-Square". Deși Sepultura este o trupă cu multă faimă internațională, viața formației nu a fost presărată numai cu succes.

"De la început și pînă acum formația nu a fost ceea ce lumea se aștepta să vadă. Cînd am început, nimeni în Brazilia nu ne-a plăcut, toți ne-au urît dar cu toate acestea Sepultura a fost un șoc. Ei n-au putut înțelege stilul nostru, muzica noastră și de ce purtam părul lung. În schimb am avut succes în afara Braziliei unde eram respectați și nu la noi acasă unde nu am putut obține nimic, asta poate pentru că brazilienii sînt foarte duri și au mintea închisă.

Obișnuim să facem cîte 5 spectacole pe an și acestea împreună cu alte formații. Întotdeauna intram în necazuri și trebuia să ne înfruntăm cu celelalte trupe, deoarece fanii noștri erau prea "radicali" pentru ei. Mulți oameni au fost arestați și noi am avut o imagine proastă".

Tony Mottram: Ați fost vreodată convinși că trupa nu are valoare?

Max: "O, da. Și mai sînt încă lucruri pe care Sepultura le consideră că ar reprezenta un nimic. Am urît lucrurile care nu ne făceau să fim convingători. Dacă un "Show" nu ieșea bine, mă supăram și nimeni nu putea să vorbească cu mine. Noi încercăm să fim mai buni decît sîntem în realitate. Cînd ascult albumele mai vechi îmi dau seama că anumite părți din ele nu au valoare. Mulți ne spun că nu sîntem valoroși dar tot ei ne dau puterea și determinarea care te fac să-ți pese".

T.M.: Care a fost muzica ce a influențat promovarea formației?

Max: "În 1983 era cu adevărat greu să obții vreun album în original. La cele câteva magazine existente nu puteai găsi mai multe copii ale unui album. Trebuia să iei o casetă neînregistrată și să o dai la imprimat. Cînd am luat primul album Metallica, Voivod, Hellhammer, acestea au influențat

SEPULTURA - "UGLY MUSIC FOR UGLY PEOPLE"

atît persoana mea, cît și formația. Cînd m-am hotărît să formez o trupă nu vorbeam engleză, dar șiam că era ceva în mintea mea. Am început cu adevărat să ascult muzică în 1981. Mai întii KISS, LED ZEPPELIN, BLACK SABBATH, dar acestea nu conturau stilul pe care voiam să-l abordez. Căutam altceva mai agresiv, ceva mai puternic. Cînd am ascultat Hellhammer am crezut că acesta este sfîrșitul muzicii".

T.M.: V-ați decis de la început să cîntați în engleză?

Max: "Da, și asta deoarece nu aveam nici un sens muzical dacă o cîntam în portugheză, nu ne puteam afirma. Era ca și cum ai fi încercat să cînti Lambada în germană, niciodată n-ar fi mers. De la început am vrut să cîntăm în engleză, iar singurul lucru care ne-a făcut să învățăm această limbă a fost să putem scrie versuri prin care să ne facem înțeleși de întreaga lume".

T.M.: Cum a fost văzut succesul formației, de familie și de prieteni?

Max: "Mi-am pierdut tatăl cînd eram foarte tînăr. Mama spunea că dacă vreau să intru într-o formație trebuie să urmez drumul cel bun. Deși trăiam într-o zonă săracă, mama făcea tot ce-i stătea în putință ca să fim fericiți. Fiind cel mai mare dintre copii toate responsabilitățile cădeau pe capul meu, dar eu cu Igor întotdeauna făceam tot ceea ce ne plăcea. Restul familiei credea că sîntem vagabonzi și că puteam să avem probleme implicîndu-ne în droguri, crime. Acum cînd avem succes toți ne respectă. Ei nu au putut înțelege muzica noastră dar asta-i în regulă, ei ne priveau altfel la vremea aceea. Unii dintre vechii mei prieteni au formațiile lor, alții s-au schimbat, și-au tăiat părul, și-au luat slujbe normale. Ei nu doresc să vorbească acum de trecutul pe care îl neagă. Unii sînt morți, alții sînt în închisoare, ei și-ali ales drumul în viață. Toți sînt surprinși că noi am putut ajunge ceea ce sîntem".

T.M.: Te-ai simțit vreodată superior față de ceilalți oameni pe care i-ai lăsat în urmă în Sao Paulo?

Max: "Da, noi nu mai sîntem prieteni. Ei sînt pentru noi ca niște oameni pe care nu i-am mai înțeles înaintea. Noi nu ne-am schimbat deloc. Sînt fericiți de ceea ce fac și cred că ei mă invidiază. Prietenii mei gîndeau că formația este o glumă și ei nu au putut înțelege de cei noi doream să fim luați în serios".

T.M.: Cînd ați deschis în 1990 "Rock in Rio" (II) a fost acest lucru o formă de "răzbunare"?

Max: "A fost o răzbunare împotriva celor ce ne-au spus

că nu vom ajunge nimic, că sîntem niște ratași. Show-ul a fost grozav de dur, totul a fost spontan. A fost ca și cum m-aș fi aruncat dintr-un avion fără parașută. La sfîrșit am exclamat și am zis că mai vreau să fac asta din nou".

T.M.: Ce-ai fi făcut dacă nu ai fi avut formația?

Max: "Dacă formația n-ar fi existat aș fi putut fi moart sau în închisoare, nu aveam alternativă. Am părăsit școala și am avut slujbe unde doar trudeai, nu-ți foloseai mintea și nu puteai să devii cineva. De fapt, nu prea mă gîndesc la o eventuală pierdere a formației. Problema este să o ții întreagă pentru tot restul vieții. Noi nu avem nevoie să vindem un milion de albume, noi doar vrem atîția bani cît să trăim și să facem tot ceea ce vrem. Sîntem foarte uniți și singurul lucru care ne-ar putea despărți este moartea. Am fost împreună și la bucurii și la necazuri".

T.M.: Ce impact a avut Sepultura în Brazilia?

Max: "Cred cu adevărat că am dat o lecție muzicii braziliene. Toate formațiile erau plictisitoare pînă să apărăm noi, cu chitare acustice și cîntece despre dragoste. Noi eram complet diferiți de aceștia. Pentru o țară ca Brazilia noi eram sfîrșitul lumii".

T.M.: Ați încercat să atrageți atenția lumii în legătură cu situația socială din America Latină?

Max: "Eu nu sînt un predicator și nu-mi pasă prea mult ce spune lumea, deoarece eu nu sînt o persoană comercială. Situația socială a Braziliei, corupția și sărăcia, noi le punem în versurile noastre... Nu-mi pasă dacă sîntem o formație politică sau nu. Aș descrie Sepultura ca fiind o mașină de război care trage în toate direcțiile, în lucruri pe care noi nu le agreăm. Este o trupă cu multă supărare înăuntrul ei ce vine din mediul nostru. Dar supărarea vine din toată lumea, nu numai din Brazilia. Urăsc violența protestelor pentru nici un motiv și abuzul de putere. Uneori arăt prea mult din sentimentele mele. Știu că nu este profesional dar nu-mi pasă. Nu sînt o mașină și ceea ce fac nu este teatru, trupa este viața mea. Am toate lucrurile agresive în mine doar le expun prin muzica pe care o cînt. Muzica noastră nu lovește pe nimeni".

Traducere și adaptare după revista "Raw" Paulo JR II și Flory T (Fan Club SEPULTURA - Tulcea, str. Gavrilov Corneliu nr. 176, bl. A+0, sc.B. op. 5, cod 8800)

JAZZ

Foarte mulți l-au cunoscut pe Marian Petrescu abia în octombrie 1992, cu prilejul Festivalului de Jazz când a evoluat în Sextetul finlandez Mircea Stan - Pentti Lahti. Nici noi, comentatorii de specialitate nu știam prea multe, deși numele lui circula deja în Europa, începea să se impună. Și asta pentru că în 1990 câștigase premiul II la prestigiosul concurs "Martial Solal" din Franța. (Laureatul cu premiul I a venit la Marian să-l felicite și să-și ceară scuze...). Apoi în 1991 a reprezentat primul nume românesc pe scena celui mai amplu festival european de jazz, cel de la Haga - Olanda "North Sea". Pentru a putea veni la festivalul nostru a fost nevoit să renunțe la un concert programat la Paris. În cele 7 zile de ședere în București, deși ne-am întâlnit de mai multe ori am reușit să stăm de vorbă doar o parte din drumul făcut până la Ruse unde a cântat deasemenea într-un Festival de jazz.

Iată cele consemnate:

"M-am născut în București la 25 iunie 1970. Tatăl a fost concertmaestru (violinist) în Orchestra Radio. Am început să cânt la pian de la 2-3 ani. Ascultam o piesă la televizor și a doua zi o cântam la

pian. Așa s-a întâmplat și cu tema filmului "Love story". Când m-a auzit tata, s-a speriat... Studiul sistematic l-am început la 6 ani cu profesoara Marina Ionescu. Când am învățat Concertul în Mi de Beethoven, profesoara mi-a arătat partea I și II, iar partea a-III-a am făcut-o singur. După ce m-a ascultat profesoara mi-a sărutat mâna... Am studiat și la Școala de Muzică, 2 ani, cu profesoara Delatola Florido. Am lucrat și în particular cu diferiți profesori. Pe la 9 ani am început să ascult și jazz, pe Oscar Peterson și atunci m-am gândit cum să fac ca să pot cânta ca el. Poate n-o să credeți, dar la 15 ani am reușit să cânt ca Peterson și asta deoarece casetofonul meu după care învățam piesele era defect și avea turația de 3 ori mai mare. ... În România, pe vremea aceea nu aveam posibilitatea să ascult alți jazzmani dar studiam în continuare muzică clasică. Unul dintre ascultătorii și profesorii mei cei mai exigenți era chiar tata. Mă pune să cânt tot ce știam, triplu de repede și în diferite nuanțe. Era pretențios până la agresivitate, el fiind un mare muzician.

La 14 ani am plecat cu toată familia în Suedia. Fratele meu cântă tot jazz la saxofon, e și inginer de sunet și manager, e

plurivalent. În Suedia am cântat cu mulți muzicieni valoroși dar mi-am continuat și studiile de muzică clasică la Conservatorul "Cristine Berg" din Växjö cu pianista de origine română Poiana Müller (4

intermediul celui mai mare manager din Suedia care mă ascultase, am realizat un prim disc la 16 ani iar al doilea la 18 ani, ambele în trio cu excelenți muzicieni din Suedia.

ani). Paralel ascultam mult jazz, pianiști în primul rând: O. Peterson, Art Tatum, Bill Evans, Ch.Coreea, R. Beiracht, K.Jarrett, dar și Ch. Parker, D.Ellington, M.Brecker, apoi J.Coltrane și W.Shorter. Până să ajung la concursul "M.Solal" prin

Consider că interpreții trebuie să asculte o piesă de jazz cu o ureche, iar cu cealaltă să-și spună cum ar putea să o cânte el mai bine. Așadar muzicianul de jazz cu o ureche receptează iar cu cealaltă creează. Cel mai mult m-a fascinat muzica lui Coltrane. El a cântat mai

degrabă spiritual decât muzical. Muzica lui e un univers. El a fost un intelectual. Nu putem decide ce e spontan în jazz. Totul e muzică. Mulți interpreți de muzică cultă sint oboșiți. În jazz nu poți cânta, crea obosit, pentru că e o muzică mentală. Trebuie să controlezi permanent fluxul improvizatoric. Gândirea nu limitează, ci favorizează spontaneitatea. La început desigur e necesar să înveți improvizările altora, transcriind-le de pe discuri. Din păcate unii vor să cânte jazz și chiar să fie originali fără să știe ce s-a creat înaintea lor."

Discuția cu Marian Petrescu, acest tânăr pianist deja cu o tehnică fenomenală și cu o gândire profundă, sper să fie continuată cu prilejul unui nou concert în țară. Deocamdată să amintesc, că nici organizatorii festivalului bucureștean n-au scăpat ocazia să-i recompenseze valoarea printr-un premiu hors concours "Premiul producătorului și directorului Festivalului".

Alex. Șipa

P.S. După București, Sextetul Mircea Stan - Pentti Lahti (cu M.Petrescu) au mai concertat în Germania, Estonia și Australia.

Alteceva
despre

Dave Gahan Depeche Mode

Doi ani a domnit o liniște aproape suspectă. Iată însă că se anunță un nou început cu single-ul "I Feel You" și albumul "Songs Of Faith And Devotion". La prima apariție în public, șocul pe care l-a creat noul look al solistului Dave Gahan (30 de ani) a fost mare: foarte slab, cu plețe și barbă, este aproape de nerecunoscut. Incredibil cât de tare s-a putut schimba Dave! Ce s-a întâmplat cu tânărul plin de viață, care a pornit spre cariera mondială din localitatea engleză Basildon?

Dave și-a părăsit soția și copilul și s-a recăsătorit cu o americană.

Ce s-a întâmplat cu Dave de s-a căsătorit cu o femeie pe care o cunoștea de foarte puțină vreme? "Această femeie înseamnă sfârșitul lui Dave, îl va nenoroci. Se află permanent sub influența drogurilor și nu se mai poate controla", este

de părere un apropiat al formației, care a fost 6 luni în turneu cu Depeche Mode dar dorește să rămână anonim.

Cea de-a doua soție este o

brunetă din California, manager cu o reputație îndoielnică în lumea muzicii. Un șoc pentru mulți fani!

Single-ul "I Feel You" (va fi lansat pe 15 februarie) și CD-ul "Songs Of Faith And Devotion" (va apărea pe 22 martie și a fost înregistrat în diferite studiouri europene) semnifică o altă etapă în existența trupei.

În 1991, Dave, Andy Fletcher (30), Martin Gore (31) și Alan Wilder (33) și-au oferit o pauză. În februarie 1992 au început lucrul la nou CD. Se spune că textele conțin multe aluzii religioase, că au participat la înregistrări un cor de gospel și o orchestră.

O dată cu succesul crescând al formației, Dave a pierdut din ce în ce mai mult controlul asupra vieții sale. De unde până în aprilie 1992 vorbea puțin despre viața sa particulară, după ce s-a recăsătorit vorbește mai ales despre ea. "Mi-am părăsit soția și copilul exact cum tata ne-a lăsat singuri pe mine și pe sora mea, de când aveam trei ani", povestește Dave. "Am trăit multă vreme împreună cu fosta mea soție, Joanne, și am fost cei mai buni prieteni. În ultimii ani relația s-a alterat însă și știu că eu

am fost de vină. De o vreme mi-am dat seama că trebuie să-i părăsesc pe micul Jack și pe Joanna pentru a-mi concentra toată energia în muzică".

Nu a depășit trauma despărțirii, a compensat frustrarea sentimentală cu consumul exagerat de droguri. "Îmi este foarte greu să

vorbesc despre această poveste. Dintr-o dată am devenit un fel de "tată de duminică" și îmi văd băiatul (7 ani) doar sporadic. Se întâmplă exact ca în familia mea, dar cu toate astea vreau să procedez astfel decât a făcut-o tata. Mă duc la întâlnirile cu părinții organizate de școală, îl vizitez adesea pe Jack, iar Joanna acceptă. Ei îi doresc să-și găsească cât mai curând pe cineva de care să se îndrăgostească și cu care să poată conviețui", spune Dave.

Din nou Depeche Mode este punctul central al vieții sale. "Momentan, normalitatea este prea puțin pentru mine. Am nevoie de

extreme, vreau să mă cufund în muzică și să trăiesc în excese. Vreau strălucire în viața mea. Vreau tot ce este mai bun: pasiune, sex și iubire. 70 la sută din cîntecele noastre vorbesc despre sex". Pentru mulți oameni sexul nu este atât de important. Pentru mine

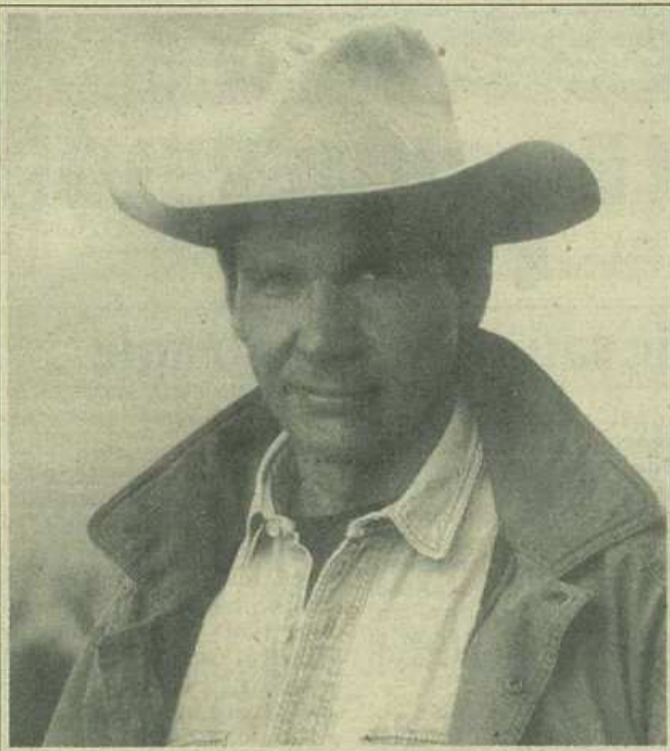

este absolutul. Sexul și puterea sînt lucruri pe care vreau să le inoculez oamenilor prin cîntecele mele. Nu îmi doresc în viață inerție și repaos. Trebuie ca în fiecare clipă să se întîmple ceva nou", recunoaște Dave. Iar ceea ce spune el sună ca un țipăt al unui bărbat de o duritate extremă, lipsit de sentimente.

De la Martin, Andrew și Alan nu s-au obținut deocamdată declarații despre viitorul trupei, iar la o conferință de presă organizată la Londra nu au răspuns la nici un fel de întrebare despre viața lor particulară.

După primul single urmează un al doilea, în mai. Se proiectează și un turneu de 18 luni, se pare, începînd cu 31 mai, în Germania.

Traducere și adaptare
Gabriela Șelcaru

Întoarcerea lui Harrison Ford

Cînd "PATRIOT GAMES" ("Jeux de Guerre") și-a făcut apariția, în iunie trecut, pe ecranele a 2344 de cinematografe americane, el nu mai era ceea ce dorise să fie la începutul filmărilor. HARRISON FORD o spune cu o undă de ironie: "Au fost făcute niște retușuri". Asta vrea să însemne că scenariul a fost rescris iar contul protagonistului a crescut la 9 milioane de dolari. Filmul a fost conceput ca o continuare a precedentului "A LA POURSUITE D'OCTOBRE ROUGE". "Cînd am citit scenariul - continuă HARRISON FORD - mi-am dat seama că avea nevoie de multe modificări. Cinema-ul de acțiune nu mă interesează. Personajele, iată cheia! Pentru mine "PATRIOT GAMES" e povestea unui om care trebuie să se aplece prin toate mijloacele. În general, filmele de acțiune sînt lipsite de ambiție, de demnitate, de anvergură". Venind din partea celui care a fost Indiana Jones și Han Solo, declarația nu poate fi gratuită.

Să recapitulăm: la început, cînd PARAMOUNT a decis să realizeze "A LA POURSUITE..." unul dintre actorii solicitați pentru personajul JACK RYAN a fost HARRISON FORD, dar acesta "prefera să fie marinar sovietic". Cum SEAN CONNERY i-a "suflat" rolul, s-a lăsat păgubaș și a acceptat ofertele pentru "PRESUME", "INNOCENT" și

"A PROPOS D'HENRY" în care interpreta roluri de victimă. În primul, "singurul lucru remarcat de critică și de spectatori, a fost noua mea tunsoare". În cel de-al doilea "am fost bătut și împreună cu realizatorul (MIKE NICHOLS) am mizat prea mult pe latura melodramatică a poveștii". Rezultatul sondajelor: publicul prefera să-l vadă pe FORD cu un iatagan, un pumnal, o sabie andaluză sau un Colt Peacemaker în mînă.

În 1990, "A LA POURSUITE D'OCTOBRE ROUGE" a avut un mare succes în ciuda lungimii și a tehnicității sale. Producătorii lui, NEUFELD și REHME vor cumpăra drepturile celor două romane ale lui TOM CLANCY - "JEUX DE GUERRE" și "DANGER IMMEDIAT". CLANCY e un individ curios, a fost toată viața agent de asigurări dar și un pasionat al înaltei tehnologii de spionaj. A contactat numeroși foști spioni și s-a documentat frenetic. Romanele sale au devenit best-seller-uri aducîndu-i o groază de bani. În 1991 studiourile PARAMOUNT au trecut sub direcția lui BRANDON TARTIKOFF, ex-producător de televiziune. Visul acestuia era să realizeze o serie de mare succes. Cum BATMAN, SUPERMAN și JAMES BOND erau deja clasici i-a venit ideea să-l lanseze pe JACK RYAN. A scris deci scenariul și a pregătit totul,

dar filmările întirziau din cauza protagonistului, ALEC BALDWIN (interpretul lui JACK RYAN din "A LA POURSUITE..."), care trebuia să joace pe scenă în "Un tramvai numit dorință", TARTIKOFF se supără și-l contactează pe HARRISON FORD, care, în schimbul unui salariu consistent și al unor "mici" modificări aduse script-ului, va accepta rolul. FORD are reputația de a fi un actor profesional și foarte agreabil pe platou. Unica notă falsă a carierei sale au fost turnările la "BLADE RUNNER", "singura dată cînd am luat un regizor la bătaie". Nefericitul realizator era RIDLEY SCOTT. La sfîrșitul anului 1991 turnările se desfășurau conform planului, dar cum ecranizarea romanului (foarte conservator, de altfel) vira tot mai mult spre dreapta, TOM CLANCY amenință cu retragerea sa de pe generic. Dar pentru cele 12 milioane de dolari primite, CLANCY va ceda și va aproba și două modificări aduse romanului. Prima vizează personajul central care în carte e mult mai tînăr decît cel care îi dă viață pe ecran (HARRISON FORD are 49 de ani). În al doilea rînd, față de roman, în care membrii IRA erau cei "răi", în film numai disidenții sînt considerați răufăcători.

Restul e cunoscut: turnări bine stăpînite, un HARRISON FORD satisfăcut și un mare succes de public în Statele Unite. FORD reînnoadă așadar cu genul tehnologic thriller din "FRANTIC". În filmul lui POLANSKI eroul meu acționa ca peștele pe uscat, în timp ce JACK RYAN revine în elementul său, adică la CIA. Din acest moment el își regăsește toate reflexele.

HARRISON FORD vorbește despre cinema cu aplicație și seriozitate. Are o voce gravă, o bunăvoință fermecătoare. Abordat de un băiețel de 9 ani îl privește sobru și îi întinde mîna spunîndu-i: "Încîntat să te cunosc, Pierre". În iarna lui 1988, nu departe de platoul unde turna "WORKING GIRL" a fost agățat de o admiratoare care i s-a aruncat în brațe, cerîndu-i însoțitorului ei, rămas perplex, să immortalizeze marelui eveniment. Actorul, amabil, a acceptat să se fotografieze cu acea femeie, după care a mulțumit și s-a îndepărtat. În aceste crochiuri rezidă personalitatea lui HARRISON FORD: în această imperceptibilă

aroganță, în această gentilețe princiară.

Drumul acestui prinț a început într-o suburbie a orașului CHICAGO unde tatăl FORD era directorul unei agenții de publicitate. "Am avut o copilărie obișnuită. Dormeam cite 18 ore pe zi, chiar și la școală. Am fost dat afară din liceu, cu trei zile înaintea examenului fiind. După doi ani, la RIPON COLLEGE, își descoperă vocația: va fi cîntăreț rock. Împreună cu trei prieteni fondează "THE FOUR PREPS", cîntînd piese din repertoriul lui PAUL ANKA și RICKY NELSON. Din (ne)fericire, debutul scenic va fi catastrofal. A fost apoi fabricant de pizza, magazioner, vînzător de bărci, încercîndu-și șansa și la studiourile COLUMBIA. "Mi-am făcut o tunsoare gen ELVIS PRESLEY mi-au dat o vestă și o cravată. Doreau să joc într-o comedie muzicală. Începeam să mă neliniștesc". În primul său film, "UN TRUAND" (1969) încarnază un majordom care urlă "Un telefon pentru domnul JONES!!! Foarte repede a început să-și dea seama că cinematograful e o chestiune de răbdare. Pentru a-și hrăni familia va deveni timplar. Timp de 5 ani

"GUERRE ET PASSION". Remarcat în "APOCALYPSE NOW" de COPPOLA își va desăvirși consacrația cu "WITNESS", "MOSQUITO COAST", "BLADE RUNNER". Azi jură că nu va mai realiza o altă parte a seriei "INDIANA JONES". Consideră că e prea bătrîn pentru acest rol. Realizează cite un film pe an, iar cînd turnările iau sfîrșit se retrage acasă, în WYOMING și timp de 6 luni își uită meseria. Ce îl face să continue? "Ambiția lucrului bine făcut". În "Conversația" de COPPOLA (1970) joacă rolul unui homosexual. "Eu am adăugat această dimensiune. Nu aveam nici un alt mijloc pentru a-mi motiva personajul. De fiecare dată reconstruiesc în gînd scenariul, îmi examinez eroul iar cîteodată mă gîndesc la bunicul meu care juca în restaurante roluri de negri, machindu-se cu cremă de ghetă. Îmi place să cred că există o tradiție a actoriei în familia din care mă trag."

În orice caz în "JEUX DE

va construi mese, paturi, case. Și într-o bună zi, GEORGE LUCAS îi cere să joace în "AMERICAN GRAFFITI". "Ador acest film! Grație lui, am fost ales pentru "Războiul stelelor". Timplarul va ceda locul starului. La început, între două filme de aventuri va face cîteva alegeri contestabile: "HEROES", "L'OURAGAN VIENT DE NAVARONE",

GUERRE", HARRISON FORD este foarte convingător în rolul fostului agent CIA care dă iama în teroriști. De altfel, se pare că va apărea și în viitoarele două adaptări ale altor romane de TOM CLANCY. "Îmi place să fac film. O dată ce te-ai obișnuit cu aplauzele este dură reîntoarcerea pe pămînt."

Traducerea și adaptarea Iulia Blaga

VIDEO-CASETA MUZICALĂ

Jim Morrison face parte din restrînsa categorie a artiștilor damnați. Muzica lăsată de el, cu Doors, deși de mare succes, nu este una ușor digerabilă. Versurile pieselor au ceva din mistica rugăciunilor. Dar un gen de rugăciune pe care doar marii revoltați ai creștinismului au practicat-o. Trăitor în evul mediu, Jim ar fi înălțat lui Dumnezeu strigăte de adorație, urlete de iubire, amenințări de sufocare în desăvirșirea devoțiunii către EL. I-am fi citit azi litaniiile prin Lituania ale sufletului, răstigniți între visul himeric al paradisului pierdut și prezentul purgatoriu al neîmplinirilor esențiale. Reincarnat, poate, în trupul suplu al unui tînăr american din zilele noastre, spiritul rugător de-acum un mileniu adoptă singura formă de cult în măsură să mai zguduie mulțimile umane, ba chiar să le și fanatizeze cîteodată prin exces. Acest cult, confundat adeseori cu cultura, este cultul muzicii rock.

Se știau destule despre formația The Doors. Se știau prea multe despre front-man-ul care i-a

Dans în foc

imprimat indiscutabila originalitate. Chiar dacă se speculează asupra morții lui Jim, chiar dacă tot felul de supoziții vor să demonstreze secătuirea creativă după unul-două discuri, chiar dacă Jim a stupefiat pînă și pe cei calificați în meserie (a se vedea reacția lui Grace Slick, în 1988), un lucru rămîne: muzica Doors comunică, transmite ceva fundamental. A trecut un sfert de veac și miracolul nu a pierdut nimic din farmec. Dimpotrivă.

Că - în lumea de dincolo de cortina... verde a dolarilor - fenomenul Doors e încă productiv financiar, asta e "another story". Una din dovezile poveștii acesteia, ajunsă dincoace de ușile care se închid pe dinafară, e videocasetă DANCE ON FIRE, trasă de MCA-UNIVERSAL HOME VIDEO-CIC în colecția "Classic performances & Greatest Hits". Sub direcția artistică a lui Ray Manzarek (creierul formației Doors; inima fiind Jim, nu-i așa), reprocasate digital după benzile originale, sînt reunite 14 piese, mixate pe filmări din concerte, apariții la TV, clipuri promoționale, secvențe rare din viața muzicienilor dincolo de scenă, în clipe de relaxare sau în lumea fanilor și mîrlanilor (=

poliția care îl "sălta" pe Jim din spectacol). Transcriu titlurile, cu mențiunile ajutoare "istoricului" care nu sînt.

BREAK ON THROUGH - The original Elektra Records promo clip. PEOPLE ARE STRANGE -

Jim Morrison

Performance from the Ed Sullivan Show. LIGHT MY FIRE - Performance from Ed Sullivan Show. WILD CHILD - Filmed at the Elektra recording session. L.A. WOMAN - A new film directed by Ray Manzarek. THE UNKNOWN SOLDIER - The original Elektra

promo clip. ROADHOUSE BLUES - Filmed during the 1968 American tour. TEXAS RADIO AND THE BIG BEAT/ LOVE ME TWO TIME - Live performance from Danish TV. TOUCH ME - Performance from the Smothers Brothers Comedy Hour. HORSE LATITUDES/ MOONLIGHT DRIVE - Performance from the Jonathan Winter Show. THE END - Live performance from the 1968 Hollywood Bowl concert. CRISTAL SHIP - performance from American Bandstand. ADAGIO - composed by Tommaso Albinoni/ arranged by Paul Harris and The Doors. RIDERS ON THE STORM - pe genericul final.

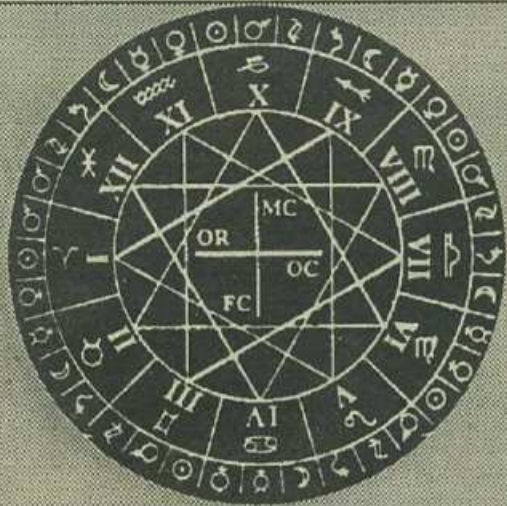
După 65 de minute copleșitoare, nu poți scoate din minte clipul tulburător din 1968, UNKNOWN SOLDIER. Acolo Jim joacă rolul unui condamnat la moarte prin împușcare. Imaginea e teribilă, premonitoare. Oare prezentimentul morții iminente, violente, să-l fi măcinat pe Morrison toți acei ani? Cine știe...

Muzica Doors nu e comodă. Au spus ei bine: Dans în foc. Vai de cine se încumetă!

M.V. POP

FOARTE SCURTE

• Ike Turner, ieșit nu de mult din închisoare, vrea să-i dea o replică fostei sale soții, povestind cu ajutorul scenaristului Dan Gordon versiunea sa biografică a fostului cuplu conjugal-muzical. Ike face tot posibilul să lanseze filmul (sau teleserialul) înaintea Tinei. • Whoopi Goldberg (simpatia polițistă din "The Player") va juca alături de Ray Liotta într-o ecranizare mai rară în lumea Hollywood-ului: un love story interracial. Primele probleme le-a produs deja Whoopi amînd filmările cu 6 luni. Se spune că acest nou proiect îi aduce 2,5 milioane de dolari în timp ce urmarea la "Sister Act" ar echivala cu dublul sumei. Așa s-ar explica întîrzierea. • S-a tot vorbit despre recesiune în cinematografia americană. După calcularea tuturor încasărilor pe 1992 a reieșit că anul trecut ocupă locul doi la capitolul beneficii din istoria film-business-ului. • Ellen Barkin va fi partenera lui Robert De Niro în filmul "This Boy's Life", o adaptare după romanul de mare succes semnat de Tobias Wolff. Regia aparține lui Michael Caton Jones (Memphis Bell, Scandal). • Robin Williams are o agendă încărcată. Mai întîi lucrează cu Barry Levinson (Good Morning Vietnam) la "Toys" după care va juca în "Being Human" în regia lui Bill Forsyth. Producător va fi David Putnam iar din distribuție mai face parte și John Turturro.

3

SECRETELE NUMERELOR

Numărul unic sau numărul cosmic

Fiecare dintre noi suportă influența unui număr caracteristic sau număr unic...

Numerose persoane au același nume, multe altele au aceeași dată de naștere, dar combinarea celor două elemente face ca fiecare dintre noi să purtăm pecetea unui număr unic, în legătură cu Cerul.

Acest număr unic influențează profund comportamentul nostru și destinul nostru. El

este numărul personal unic și rezumă, în el singur, identitatea noastră "cosmică".

Este numărul cheie, numărul pivot al unei vieți întregi.

Interpretarea acestui număr ne aduce aminte de interpretarea primelor 22 de arcanes majore din cărțile de Tarot.

Știința numerelor are un raport direct cu Kabala ebraică (22 de litere și 10

numere).

Țin să subliniez că acest număr este extrem de puternic și vă urmărește de-a lungul întregii vieți. Este un număr care vă poartă noroc și puteți urmări acest lucru.

dacă numărul dumneavoastră unic este 13, de pildă, trebuie să știți că treisprezecelele fiecărei luni vă este în mod particular benefic. Profitați de această zi pentru a întreprinde un demers, o intervenție delicată, pentru a semna un contract, pentru a întâlni persoana pe care o iubiți.

Veți găsi voi înșivă multe alte aplicații practice ale acestui număr unic, care funcționează ca un talisman.

În sfârșit, rețineți bine acest număr și notați-l în

agenda dumneavoastră. Numărul unic poate corespunde unui număr care se găsește deja în analiză. Semnificația sa este cu atât mai puternică.

Numerologia nu cunoaște limite și permite să faci previziuni asupra unui an, unei luni, unei zile, chiar și asupra unei ore sau unui minut!

Da, există minute în Istorie care au contat și aceste minute au fost analizate de numerologi - istorici.

De altfel, istoria oamenilor se supune legii ciclurilor și a vibrațiilor, care se derulează regulat în cursul timpului.

Evenimentele se reproduc fără încetare, sub forme diferite, uneori, dar, în fond, ele sînt identice.

Totul este un etern reînceput.

Numerologia poate indica care sînt numerele personale care favorizează șansa, Ea poate, de asemenea, indica dacă adresa, numărul de telefon, buletinul, pașaportul, permisul de conducere, numărul de înmatriculare al mașinii, toate acestea descifrate, vă sînt sau nu favorabile, dacă vă aflați în armonie cu ele. Puteți afla dacă societatea în care lucrați sau propria dumneavoastră afacere vă sînt favorabile și în ce sens.

Nu în ultimul rînd, poate analiza înțelegerea dintre două persoane pe plan sentimental sau al afacerilor.

La concret

Alexandru Andrieș

Conform analizei numerologice, Alexandru Andrieș, exprimă o excepțională stăpînire de sine. Numărul de Expresie, indică o natură energică, curajoasă, un spirit întreprinzător.

Subiectul trebuie să evite aspectele dificile ale personalității (duritate, agresivitate, ranchiună). Pe plan sentimental, Alexandru este impetuos și răbdarea nefiind punctul său forte, îi trebuie cuceriri rapide.

Iubește cu pasiune, franchețea să fiind, uneori, cam brutală. Tendința de a domina și gelozia trebuie oarecum frîmate.

Capacitatea sa de muncă este mare și are nevoie de o activitate care să-i permită să-și cheltuiască energia vitală. Are simțul concretului și știe să ia decizii rapide. El este protejat din punct de vedere material dar trebuie avută în vedere necesitatea menținerii unui echilibru pe plan financiar.

Pe de-o parte, să nu-l preocupe doar banii și aspectele materiale, dar pe de altă parte să nu disprețuiască banul și lumea materială.

În concluzie, trebuie să evite atitudinile extreme.

În ce privește sănătatea, Alexandru este predispus accidentelor. Riscuri de răni și operații. Numărul Activ confirmă inventivitatea, nervozitatea și oportunistul subiectului. Numărul Ereditar atenuează aspectele negative din graficul numelui. El îi

conferă înțelepciune și logică. Numărul Intim arată că Andrieș este, uneori, rezervat și că ține la independența sa.

Se impune însă necesitatea ca el să-și dezvolte capacitatea de reflecție și de analiză, dar mai ales să-și cultive răbdarea și înțelegerea față de cei din jur și să aibă mai multă încredere în viață.

Numărul de Realizare indică faptul că va străluci și va fi cel dintîi în profesia sa. El are o capacitate de a se realiza prin el însuși, acțiunea personală și inițiativele fiind favorizate. Alexandru se va asocia dificil. El trebuie să lupte pentru ameliorarea relațiilor cu ceilalți, să nu caute să se impună în permanență, să învețe să colaboreze.

Numerele dominante dovedesc:

- încrederea lui în propriile sale forțe, autoritate, voință și deci, cum am mai spus, capacitatea de a se realiza prin el însuși;
- calitățile certe de mobilitate și de dinamism, gustul pentru schimbare (care nu este întotdeauna compatibil cu uniunile durabile), ușurința în stabilirea contactelor, capacitatea de a se adapta noilor situații, respect față de libertatea celuilalt.

Există o anume tendință la instabilitate și la impulsivitate. În privința planurilor de expresie, el are un potențial de creativitate remarcabil, deci acționează, în priplul rînd, ghidat de inteligența sa.

Emotivitatea, destul de mare, îl poate copleși uneori. El posedă mijloacele de a realiza ceea ce întreprinde (4 litere fizice) și va reuși, analizînd temeinic toate situațiile cu care se confruntă. Nu trebuie să conteze pe intuiție, practic aproape inexistentă. Prima vocală precum și inițialele subliniază cerebralitatea, autoritatea și franchețea subiectului.

Drumul de Viață, implică

simbolizează responsabilități care, însă se pot transforma în greutate și încercări aduse de destin. Este de asemenea drumul dragostei și al căsătoriei. Pentru a-l parcurge cu bine, calitățile necesare sînt: voința (căci liberul arbitru este predominant pe acest drum), spiritul conciliant, asumarea responsabilităților, cultivarea armoniei relațiilor umane și capacitatea de adaptare. Există o tendință naturală spre

înțelepciune și prudență, favorizînd viața publică, călătoriile în străinătate și realizările importante. Numărul Unic este destul de bun: schimbări în vederea consolidării echilibrului. Ameliorări, dar, uneori, necesitatea de a frîna impulsivitatea sau activitatea debordantă.

Anul 1993 este pentru el anul care marchează sfîrșitul unui ciclu de 9 ani, deci un an de bilanț și de preparare pentru noul ciclu în curs.

Alexandru va avea un an încununat de succese profesionale și legături cu străinătatea. Sînt posibile schimbări privind munca sa. Din punct de vedere sentimental, acest an va însemna sfîrșitul unei relații în curs.

Ruptură!
L-aș sfătui să evite mariajul într-un asemenea an.

O întâlnire neașteptată și o legătură sentimentală cu o persoană străină sînt posibile.

În orice caz, anul personal 9 va fi pentru el bogat în emoții și generator de tensiuni nervoase. Riscurile pe plan fizic și financiar sînt confirmate și de litera de pasaj R.

Vibrația sub a cărei influență se află pînă în luna octombrie favorizează ajutorul din exterior, relații și contacte benefice. Este preferabil ca el să nu înceapă, să nu întreprindă nimic nou de-a lungul acestui an, iar în privința sănătății și a mișcărilor financiare, cea mai mare prudență este recomandată.

Lamia Beligan

alegeri de făcut, angajamente de luat care nu sînt întotdeauna ușoare. Dacă drumul ales este cel pozitiv și ambițios, ascensiunea poate fi rapidă și poate duce foarte departe. În caz contrar, vor exista ezitări și angajamente în mai multe direcții, ale căror consecințe sînt rareori benefice. Acest drum

perfectionism care riscă să pună probleme. Numărul zilei de naștere, indică o viață constructivă croită din muncă și realizări durabile.

Acest număr asigură și stabilitatea materială. Anul său de naștere promite reușita în toate domeniile, îl ajută să acționeze cu

MĂ HOLBEZ

Dragelor, m-ați întristat! Ați sărit să-mi luați locul fără milă. Și eu, naiva, credeam că v-am luat mințile, că mă iubiți, că... Oricum experimental a fost bun și util. Încă n-am decis asupra succesorilor mei, dar vă anunț curînd. Ideea de fond este să-mi scrieți mereu (dar mai scurt) cînd v-ați holbat câteva zile și astfel rubricuța va fi mai picană. O reflectare a gândirii a mai multor ființe holbante. Să aștepte și domni de la TVR ce avem pe suflet, că pe ei oricum îi doare-n cot. • Andreea - Snoopy din București am reținut că și-a plăcut "Ocolul pămîntului în 80 de zile". Și "Văduvele". Sunt de aceeași părere cu tine. Britanicii știu meserie. Încearcă să fi ceva mai concisă. • "Gălbiorul n" consideră

SI EU!

Revelionul 92/93 drept cel mai bun din ultimii ani. Nota 10 pentru "O c o l u l pămîntului..." și notă minimă pentru Video-Magazin. Pentru că mă anunși că vei scrie constant, aștept și te promovez. Eu nu-s ca văduvele, să ucid bărbații. Un animal voinic nu ne strică, așa pentru protecție. • Ion Noru (Bistrița) "Am remarcat penibilul destinului familiei Stamate - care m-a lăsat rece ca o piftie și nonsensul Tvin Picului dansant care m-a făcut... lapte praf". Piesa "Balerina" mi-a plăcut și mie dar nu și celor anchetaji. A fost un consens ucigător între județele țării. Chestia cu concertul de la Viena n-o aprob.

Adică nu mai vrei nimic tradițional, cînd toată Europa se holbează la acel eveniment în prima zi a anului, noi să-i vedem pe-ai noștri?! Patricia Kaas le-a plăcut tuturor. Acum să-ți mai zic una: fetelor să nu le mai zici "bă", pentru că pierzi bile albe la grămadă. Merci pentru urări și te asigur că profii au o părere foarte bună despre mine. Dacă ar ști că mă dau la teveu, aș prinde restanțele. • Camelia Barbu (Gh. Lazăr, Ialomița). Te iert pentru greșelile de ortografie, pentru că ridici probleme majore. Ce se va înîmpla cu muzica noastră? Cînd o mai vedem? În rest ești prea indulgentă pentru a deveni... "Gălbioară"! • Sonia Florina (Tirgoviste). Uite că-ți confirm de recepție. Nu-ți mai face griji cu rezultatele unor concursuri organizate sau lansate de diferite ziare și reviste. Megi pe principiile olimpice. Totul e să participi. La 16 ani îți poți permite. Iar talent ai, pe bune! Cu perfectul simplu nu mă

prea împac deși n-am nimic cu oltenii. Am și un bunic în zonă. Silviu Gavrilă ne-a dat gata pe toate. Cu cît îl criticăm mai mult cu afit o să apară mai des. Urarea ta n-o primesc, pentru că eu nu voi semna decît în P.R.&S. Dacă vezi pe undeva numele meu să fi sigură că cineva mă plagiază. Așa a făcut și Laura Ganea preluînd un titlu de rubrică din "Meridianul". Se fură pe rupte în presa noastră. Revin la tine. Ai șanse să devii ziaristă, dar trebuie să citești mult, să vezi mult și să trăiești viața din plin. • Merci Mona Lisa pentru felicitare. Așa între noi ce ne mai urăm, că bărbații nu le au cu gesturile seculare! • Mircea Doagă (Brăila). Mă bucur că ai revenit, dar te contrazic. Există emisiune de muzică străină. Cea de simbrătă. Din cîte am auzit Teddy pregătește o nouă emisiune trănnet. Tot cu topuri. "Întîlnirea de la miezul nopții" ar trebui să fie săptămînală. Filmele politice sînt bine venite. "Salut

prieteni" - foarte interesantă. Înțeleg că victoria lui Adi Ordean te-a surprins. Nu ești singurul. Revista a propus o colaborare cinstită Televiziunii pentru a face un clasament corect, dar cei de acolo au preferat IRSOP-ul care le-a luat și banii. • De-acum încolo mergem pe holbări calde, actuale. • Eu rețin doar vulgaritatea "Madonnei la indigo". Nu informație, nu umor, nu talent. Juriu de rock, soliste de "Miss Piranda" (variante-albă) și tot așa. M-au amuzat și întristat răspunsurile celor de pe stradă. E clar că lumea are nevoie de mai multe date, că televiziunea nu face nimic în această direcție. Mă gîndesc cu groază că-și vor bate joc și de Beatles. Cred că "Asociația națională a fanilor Beatles" ar trebui să iasă în stradă. De ce nu-i trag la indigo pe Taulici, pe Dolănescu, pe Marian Nistor? E mai ușor și cu vorba și cu consumația, nu-i așa?

Gălbioara

AURELIAN TEMIȘAN

"Rămân un mesager al bucuriei"

Rep: Acest interviu era programat pentru luna iunie anul trecut. Urma să fie realizat la lansarea discului "Nu sint sclavul tău", pe care tu apari cu 5 piese semnate de Cornel Fugaru. N-ai putut însă să vii la lansare, așa că...

A.T.: A fost o mică neînțelegere cu patronii firmei "8 As", producătorii discului. Inițial, lansarea a fost programată pentru data de 4 iunie. Eu tocmai îmi susțineam bacalaureatul. Aveam fixat examenul. Am reușit să-l amân pentru data de 8. Pe 2 iunie, când am telefonat la București pentru a afla amănunte despre lansare, am fost anunțat că s-a reprogramat pe 8 iunie. Nu puteam să mai schimb examenul. Directorul liceului era foarte înțelegător, dar nu mergea să mai îngroș obrazul. Am văzut aspecte de la lansare la T.V., l-am văzut pe Ovidiu Baciuc dînd autografe și m-am bucurat că a apărut discul.

Rep: Era primul disc la care participai?

A.T.: Nu. În 1991 am înregistrat un single "Requiem pentru Katherine" în variantă română (pe o parte) și în franceză (pe cealaltă). Nu a apărut la noi, a fost trimis în Franța. Era vorba să fiu invitat pentru un turneu, dar nu s-a mai întîmplat nimic. Cum a apărut discul așa a și dispărut. "Nu sint sclavul tău" a însemnat mult pentru mine. Am apărut cu 5 piese. Este ceva, ținînd cont că m-am lansat în '89. De fapt atunci am început să și cînt. Și asta dintr-o ambiție a tatălui meu, fost solist de muzică ușoară, cu renume doar pe plan local. Alte vremuri... La vîrsta mea, era căsătorit și cu doi copii. Și-a dorit mult de tot că cineva să continue ceea ce el n-a putut face. Prieten de familie cu noi era profesorul de la Școala Populară de Artă. Cînd a primit telefon să se prezinte cu elevii la preselecția pentru Mamaia, a venit direct la noi. Știa că am voce. De cîntat însă, nu cîntasem pe o scenă, cu public... N-am participat la nici un concurs, la nici un festival județean, zonal sau cum i-o mai zice. Primele spectacole pe care le-am susținut au fost înainte de Mamaia, în incinta Școlii Populare în fața a 20 de persoane. La preselecție m-am dus cu tata de mîină. Am luat preselecția. La Mamaia, eram cel mai mic. Aveam 17 ani. Cel mai în vîrstă (la interpretare) era Constantin Dimitriu din Deva. Avea 26 de ani. Era prima oară cînd îi vedeam de aproape pe Mirabela Dauer, pe Dan Spătaru... Am interpretat două piese, una în primă audiere, a lui Dan Beizadea "O viață întreagă" și "Stai lingă mine" a lui Marius Teicu.

Am cîștigat premiul Tinereții. Ce să spun? A fost o surpriză pentru mine. Urcasem pe scenă inconștient. Nu-mi dădeam seama exact ce se întîmplă. După Mamaia, lucrurile au început să se precipite. Concerte, filmări. Tata mă însoțea peste tot. El discuta, semna, încheia contracte. Timp de un an, pur și simplu, am plutit pe acest tărîm al muzicii. Pe măsură ce mă dezmeticeam constatam că-mi place. Mai mult nu știam să spun. După Dan Beizadea, primul compozitor care mi-a dat o piesă a fost Virgil Popescu. "Rămii cu mine" se numea. Apoi am început să colaborez cu Cornel Fugaru. O colaborare extraordinară. Prima piesă - "Tu, mărite Doamne" - a fost scrisă pentru Crăciunul '90 și am cîntat-o în duet cu Geanina Olaru. A urmat piesa care mi-a adus multă popularitate și cu care am cîștigat "O melodie dintr-o suță" - "Eu nu mai sint cel de ieri".

Rep: Cu ce compozitori și-ai

mai dori să colaborezi?

A.T.: Sincer? Cu Quincy Jones. Deocamdată lucrez cu Viorel Gavrilă. Rămîne să "atac" și alți compozitori cu care n-am lucrat pînă acum și pe care-i admir: Ionel Tudor, Horia Moculescu, Anton Șuteu. Repet, Cornel Fugaru mi-a dat 6 piese bune, care m-au ridicat. Dar n-am încă piese pentru vocea mea, pentru timbrul meu de bariton-bas.

Rep: Un an ai plutit în această lume, acum că te-ai trezit, cel puțin așa sper, cum îți se pare?

A.T.: E o meserie grea și frumoasă, dar cu multe capcane. E

sau nu să ne continuăm meseria. Asta depinde și de ceea ce se va întîmpla într-un an, doi în țara noastră.

Rep: Cam la ce te aștepți?

A.T.: Nu știu. Așa simt eu. Trebuie să se întîmple ceva în muzica asta.

Rep: Toată lumea zice așa. E un "consens". Dar ce?

A.T.: Păi asta este interesant: ce? În primul rînd, compozitorii noștri ar fi trebuit trimiși, acum cîțiva ani, în străinătate, la "specializare", să fure meseria, să se întoarcă cu alte idei, cu alte concepții. Soliști sint, și unii chiar foarte talentați. Nu avem muzică.

de vorbă cu ★ STELELE ★ Star talk

Aurelian Temișan - un bărbat la modă

Aurelian se pregătește să arunce mînușă

exact ca o piine (nu luată de la turci) cu coajă rumenă, albă, frumoasă. Cînd o rupi constai că are miezul negru. Așa-i și cu lumea asta, dacă vrei să-ți faci meseria, trebuie "să rupi piinea", trebuie să știi ce se ascunde în interiorul acestei lumi, să o cunoști, să știi de ce să te ferești, să știi ce ai de făcut. Dacă nu faci asta rămii un om de suprafață, un mic solist. Degeaba și se spune cum e, pînă nu dai tu cu capul de pragul de sus... Parcă nu-mi spuseseși alții cum sint impresarii, că pe ei nu-i interesează decît să încaseze banul, mergînd pe ideea că solistul vrea să cîștige și cîntă oricum. Cu două boxe și o stație, crede că poate ține un spectacol. Nu mai e chiar așa. Astă vară am anulat 28 de spectacole. Din 30, am cîntat doar în două, din cauza proastei sonorizări. Nu mai poți minți publicul cu același zîmbet și cu aceeași voce caldă - "Bună seara, bine ați venit...", adică bine că ați dat banii că de înțeles și așa n-o să înțelegeți nimic. Nu mai merge... De 4 luni sint, împreună cu Adrian Enache, la Teatrul din Ploiești, sub aripa ocrotitoare a lui Viorel Gavrilă. Debutul, în această formulă, a avut loc la Festivalul teatrelor de revistă de la Constanța. E extraordinar să cînti cu orchestră, și da o altă încălțură. Eu nu mă prea hazardez să fac planuri de viitor. Altul poate și-ar spune că are nu știu ce contract. Eu sint la teatrul din Ploiești. Ne-am propus să "ingenunchem" Ploieștiul, iar apoi să plecăm prin țară cu orchestra, să oferim publicului un alt fel de spectacol. Nu e ușor, dar trebuie încercat. Trebuie să punem punctul pe "i". Apoi, o să vedem dacă mai are rost

"Dincolo" se "naște" unul peste noapte. A doua zi "moare", dar lasă un șlagăr pe care-l cîntă oamenii încă 10 ani. Nu doar cei din orașul sau din țara "X", ci o lume întreagă. "Lady In Red", de exemplu, a lui Chris de Burgh. La cea mai bună piesă de la noi și du-te cu ea în Bulgaria sau în Turcia și mori la primul colț de stradă. Nu înțeleg de ce țin compozitorii noștri cu tot dinadinsul să plimbe solistul în toate gamele și pe toate notele posibile? Cui și ce vor să demonstreze? Că știu ei notele? Că solistul are voce? Omul care te ascultă la un radio de... 15 lei, reține gamele? Nu, el tot (cîntă) "Credeam pe-atunci în tine și-ai plecat..." reține.

Rep: Crezi că există vreo diferență între șlagăr și hit?

A.T.: Hm! E prima oară cînd mi se pune această întrebare. Nu știu ce să-ți răspund. Am să mă gîndesc serios la asta, am să mă documentez și cînd am să știu am să vin la "Pop, Rock & Show" și am să-ți dau răspunsul. Deocamdată știu că există muzică bună și proastă.

Rep: Cum te înțelegi cu colegii de breaslă?

A.T.: Mă înțeleg bine cu Adrian Enache, în rest cred că în acest domeniu prietenii se leagă mai greu și poate doar atunci cînd doi se înțeleg bine vocal. În față toți își zîmbesc și sint amabili. E multă invidie. Mi-ar plăcea să fie cît mai mulți soliști buni, să "ne batem" pe meserie, să fie o permanentă competiție dominată de fair-play, ca în sport. E însă o lume rea. Astă vară la Mamaia '92, am cerut pentru acel recital foarte

puțin. Deși mă aflam pe Litoral de 3 luni, pentru recital am fost contactat cu 5 zile înainte de începerea festivalului. Trebuia, probabil, să umplu un gol. Am acceptat pentru public. De aceea am și cerut puțin, nu pentru că am vrut să sparg piața, așa cum au zis colegii mei de breaslă. Știu că ei au cerut sume fabuloase, am rămas stupefiat cînd am aflat cît. Dar de ce n-a venit cineva la mine înainte, să-mi spună cît să cer. Nu știu dacă așa fi fost de acord, dar mi se părea mai cinstit, decît să mi se reproșeze în final.

Rep: Ce hobby-uri ai?

A.T.: Fotbalul. Țin cu Naționala, cu Universitatea Craiova și cu Electroputere. Joc și eu fotbal. Sint portarul Naționalei de fotbal a cîntăreților. Sper să mai existe echipa. Am înțeles că din primăvară începem antrenamentele și meciurile de rigoare și vom susține și acel retur cu italienii. Alțeva? Călătoresc mult.

Rep: Călătoria face parte din meserie, dar dacă ai avea posibilitatea ce ți-ar plăcea să vezi?

A.T.: În America, să văd Statuia Libertății, mi-ar plăcea să văd cît mai multe peisaje frumoase, tot ce a creat natura.

Rep: Ești o fire visătoare?

A.T.: Romantică. Nu mă feresc s-o spun, este arma mea sensibilă dar și cea mai puternică.

Rep: Ai emoții înaintea unui spectacol?

A.T.: Înainte nu. Emoțiile apar după ce cînt și bis-ul. Abia atunci îmi tremură mîna, pentru că îmi dau seama că am mai trecut un examen. Nu e ușor să convingi publicul și pentru mine fiecare bis înseamnă enorm.

Rep: Contează cîți spectatori sint în sală? Cînti cu aceeași plăcere și pentru 100 de persoane și pentru 1000?

A.T.: Se poate întîmpla ca aceste 100 de persoane să creeze o atmosferă ca și cînd ar fi 1000 și atunci cînt cu foarte mare plăcere. De regulă, publicul puțin e și bun. Degeaba am în față 10000 de oameni dacă între mine și ei e un vid.

Rep: Îți pregătești recitalul înainte în cele mai mici amănunte, textul pe care-l vei spune între piese...?

A.T.: Nu. Totul depinde de public. Dacă se simte nevoia unei comunicări verbale, o fac, dacă nu, cînt. Țin însă evidența orașelor în care cînt, a pieselor. Asta pentru a nu reveni prea des în locul respectiv și cu același repertoriu. Măcar o piesă nouă să am. Altfel, o să spună oamenii "iar Temișan tot pe alea le cîntă?" Nu sint genul care înainte de spectacol se uită în oglindă să-și studieze mimica, gesturile... N-am timp și nici pe cineva care să mă învețe. Poate că e necesar să faci și asta, dar e nevoie de un profesor, un manager care să te îndrume, care să știe într-adevăr meserie.

Rep: Crezi că pentru un solist există o anumită vîrstă la care ar trebui să se însoare?

A.T.: Nu, dar nu în înainte de 27-28 de ani. Pînă atunci ai timp să vezi dacă faci ceva în meseria asta sau nu. E dificil să-ți alegi și soția. Dacă nu e din domeniu, încep discuțiile că ești mereu plecat, că ea stă acasă; dacă-i din domeniu, ea într-o parte, eu în alta. Nu sint gelos, dar nici așa nu mi-ar conveni. Hai să facem o înțelegere. Cînd am să împlinesc 26 de ani și dacă voi mai fi solist și va exista și "P.R.&S" (îi doresc din tot sufletul să existe) mai pune-mi întrebarea asta. Poate voi avea un răspuns mai exact. Ce pot să-ți spun, este că-mi plac femeile inteligente și sint în mod deosebit atras de blonde cu părul lung.

Rep: Ai o prietenă?

A.T.: Am mai multe. Una de suflet, n-am. Pentru asta-ți trebuie timp.

Rep: Ce cadou ai oferi unei femei?

A.T.: Un colier superb, deosebit, cel mai cel. Iar dacă ar trebui să fac un cadou ființei iubite, m-aș dăruie pe mine în cele mai bune condiții.

Rep: Al momente cînd te simți singur?

A.T.: Da. După fiecare spectacol. Cînti la o sală de 600 de persoane. Fiecare vine cu prietena, prietenul, soțul, soția. Se termină spectacolul, toți se duc la familiile lor, iar tu rămii un mesager al bucuriei, un alergător. Dar sint o fire optimistă. A doua zi o iau de la capăt. De altfel și colorile preferate pot spune multe. Îmi plac rozul și movul. Sint culori vii, pline de speranță.

Rep: Un top al solistelor și soliștilor?

A.T.: Soliste: Aura Urziceanu e un nume prea mare pentru această țară și pentru a mai intra într-un top de acest gen, Dida Drăgan și Elena Cîrstea, Whitney Houston, Mariah Carey și Aretha Franklin. Soliști: Adrian Daminescu, Daniel Iordăchioaie, Adrian Enache, Aurelian Temișan, mai la urmă că-i mai tînăr, dar vine puternic din spate, Freddie Mercury, Tom Jones, George Michael.

Rep: Ai mașină?

A.T.: Nu! Din sușe nu-ți poți cumpăra mașină. Banii pe care-i cîștigam la un spectacol îi dădeam pentru o nouă piesă. Dar trebuie să-mi cumpăr. Una sport, pentru alergătură. Nu-ți spun ce marcă.

Rep: Bine, dar ce ți-ar plăcea să ai?

A.T.: Un Mercedes 500 SM, însă la urma urmei e bun și un Lăstun, îți zic eu.

Rep: Crezi în horoscop?

A.T.: Nu. Și nici nu sint superstițios. Pentru mulți cifra 13 aduce ghinion. Eu mi-am pus la mîină o brățară care are gravată cifra 13. Citesc însă horoscopul. Dacă zice că am să am o zi rea, nu țin cont. Oricum, seara analizez dacă s-a adevărit ceva din ceea ce au scris aștia din ziare. Da' trei ziare, trei "pronosticuri" și nici unul real.

Rep: Povestește-ne ceva vesel din meseria asta a ta.

A.T.: Aoleo! Iar m-ai pus în încurcătură. Nu știu ce să vă povestesc. A, știu, mi-am adus aminte. Am filmat pentru piesa "Pistolarul", la Buftea. Trebuia să mă încălț în niște cizme. Am reușit în final. Una era 45, iar cealaltă 44, iar eu port 46. Una mă strîngea, iar alta mă nenorocea. Acum dacă m-ar mai pune cineva să bag picioarele în cizmele alea, n-aș mai reuși nici bătut, atunci... Era prima filmare. Am stat încălțat cu ele 5 ore. Cînd le-am dat jos nu mi-am recunoscut picioarele. Aia îmi cereau un mers texan. De unde? Eu... de la Craiova, vorba aceea... După o oră, aveam cel mai original mers, eram cel mai crăcănat. Ce nu face omul să se bucure alții?

Rep: Ți-ar plăcea să joci într-un film?

A.T.: Cine ar zice nu? Mi-aș dori un rol într-un film de acțiune, polițist. Eu să fiu omul legii.

Rep: Te consideri un om corect, cinstit, onest?

A.T.: 99,98% da! Mai greșesc și eu uneori, a greși e omenește. Nu am regrete decît atunci cînd aș vrea să fac ceva și pînă la urmă din anumite motive renunț. Deci regret ceea ce n-am făcut. Dacă am făcut ceva și nu a ieșit bine, nu-mi pare rău, am făcut-o cu mîna mea.

Rep: Ultima întrebare: ce ai lua cu tine pe o insulă pustie?

A.T.: O chitară rece. Nu știu să cînt la ea, dar poate că din plictiseală aș învăța. Aș mai lua albumul cu fotografiile de familie, asta apropo de persoane romantice, cu nostalgii și... o blondă cu părul lung care să-mi facă terța la ceea ce am să cînt eu la chitară.

Orlanda Deladi

Coșmar pe strada morții

(Nightmare On The Death Street)

La aproape un deceniu de la inventarea speedului, creuzetul metalului infernal generează noi sonorizări, noi tendințe, noi curente extreme. Paroxismul thrashului și al scenei underground vine din Florida sub forma celui mai distrugător tăvălug de oțel al istoriei rockului. Buzdugane ghintuite îți sfărâmă teasta într-o fracțiune de secundă la primul pas făcut pe acest teritoriu. Halebarde, topoare, ciocane și drujbe motorizate hăcuiesc în stînga și în dreapta. Explozii violente de napalm sau dinamită, cisterne de combustibil, butelii de oxigen și aruncătoare de flăcări pirjolese, dizlocă, nimicesc orice tendință de conservatorism. Rachete și bombardiere, tancuri și locomotive intră în coliziune simultan, la simpla declanșare a casetofonului. Pickhamere, excavatoare, sirene, torpile și mine subacvatice pleznesc concomitent din boxele CD-urilor. Infernul este prezent la fiecare pas, coșmarul interferează cu fantastul iar urletul gutural e promovat mijloc primordial de comunicare. Întregul peisaj, stropit din abundență cu sînge proaspăt,

poartă mirosul cadaveric al organelor în descompunere. În mijlocul acestei anarhii pestilențiale, inteligența și talentul nu lipsesc chiar dacă impactul imediat al formei de artă pe care-l transferă conține subtilitatea briciului aplicat brusc și neconvențional peste irisul ochiului deschis spre cunoaștere. Atenție la monștri, atenție la tărîmul pe care călcați! Între mlaștină în permanentă bolborosire dominată de colcăiala viermilor greșoși în așteptarea de victime, impactul termo-nuclear și ploaia acidă ce descompune orice urmă de viață, distanța e numai aparentă. Numitorul comun este același și poartă sărutul morții. Pe acest teritoriu extrem nu există zîmbete, nici cîntece de leagăn, nu este loc nici măcar pentru "love & sex".

Total interzis cardiacilor și celor cu probleme psihice. Mai virulent e un nonsens, mai dur nici că se poate. Mai rapid e foarte rar. Mai hidos e imposibil! Și pentru că tot acest haos devastator trebuia să poarte un nume, i s-a spus simplu și eficient: death metal!

1. BLACK METAL - Un început bestial, un sfîrșit lamentabil.

Apărut în Marea Britanie la începutul deceniului nouă din inspirația genială a trioului VENOM, fenomenul "black metal" reprezintă forma primitivă a actualului deathmetal. Pus în valoare de MERCYFUL FATE, perpetuat de SLAYER (pe primul LP) și apoi de CELTIC FROST, genul se află de cîțiva ani într-o lungă agonie. Caracterizat de o lipsă de subtilitate iritantă dar interpretat cu pasiune, black metalul se hrănește exclusiv cu ritualuri satanice și invocații demonice dar în afara contextului comun transmis, fiecare din grupurile amintite își dezvoltă propriile concepții muzicale. Pe de altă parte, vis-à-vis de prăbușirea vertiginosă a VENOM-ului și dispariția (sau metamorfozarea) grupului MERCYFUL FATE există tendința ca SLAYER să generalizeze toate

greșelile lumii de astăzi. O singură rază de întuneric mai străbate acest cîmp de forță din păcate iluminat prea puternic de vecinătatea teritoriului thrash: reflexia undei acustice a primelor produse seminate BATHORY. Reeditarea în 1991 a primelor trei albume în variantă CD permite redescoperirea ritmicilor infernale, riffurilor primare, simpliste și a vocilor

scandinaviei. Speranța în supraviețuirea stilului vine de la ACHERON, grup american care, asociat unui satanism convingător, a terminat recent înregistrarea primului opus, de la franco-canadieni BLASPHEMY și de la finlandezii BEHERIT autorii celui mai puternic "horror-show" vizionat vreodată (un fel de variantă black death a trupei

SLAYER

guturale dar tenebros de sincere. După ce QUOTHORN, liderul trioului suedez și-a reglat debitul aruncătorului de flăcări așintit ani buni asupra ziaristilor de profil, grupul s-a liniștit considerabil orientîndu-se spre istorii mai credibile despre legende vikingilor și evanghelizarea

GWAR). Sau poate de la întunecatul cvartet norvegian DARK-THRONE autorul unei trilogii black aflată în lucru. Rămîne de văzut dacă specialiștii vor aprecia eforturile sau vor onora invitația la parastas.

(va urma)

Gabi Gomboș

THE SHAMEN

BOSS DRUM

A. BOSS DRUM / L.S.I / SPACE TIME / COMINON / RE: EVOLUTION
B. EBENEZER GOODE / PHOREVER PEOPLE / FATMAN / SCIENTAS / BOSS DUB

Această cronică e dedicată în special adolescenților care-și cheltuiesc economiile de-o săptămîină pentru o oră, ceva de zgomot, într-o discotecă de cartier. Cît despre fericirii muritori care frecventează discotecile mai selecte, eventual cluburile de această factură, aceștia se poate să fi dansat deja pe ritmurile grupului The Shamen, cu sau fără cunoștința lor.

BOSS DRUM este un album prin excelență groove, adică destinat dansului, deși Colin Angus și echipa de șoc (Mr. C. și Jhetisa) fac tot posibilul să iasă în evidență din aglomerația înăbușitoare a producțiilor fără conținut ideatic.

Acum doi ani, cînt stilul techno era considerat un alt copil minune al secolului 20, EN-TACT urca în topuri afit cît i se permite unui album de debut care cunoaște limitele bunului simț. Paradoxal însă, deși BOSS DRUM - duce lipsa inspirației viguroase din albumul precedent, a avut patru piese incluse deja în Top 10 al Marii Britanii, spre ciuda criticilor care ne asigurau de o cădere

spectaculoasă la apariția lui. Actualmente, una dintre ele (PHOREVER PEOPLE) se află încă în clasamentele europene, iar o alta (EBENEZER GOODE) a reușit chiar să ajungă Number One rezistînd pe această poziție timp de cinci săptămîni în Marea Britanie, anul trecut.

Acest privilegiu nu a fost acordat în egală măsură albumului EN-TACT în ceea ce privește extrasele pe single, deși pot aminti cel puțin o piesă-etalon, MOVE ANY MOUNTAIN, care era la vremea ei la fel de ambițioasă ca EBENEZER GOODE.

BOSS DRUM conține, în afara unor piese penibile (FATMAN, RE: EVOLUTION, ultima fiind cea mai lungă și fără de rost - 8 min. 22 sec.) o suită de hit-uri compuse exclusiv pentru amuzamentul celor cu urechile tari și a contribuit probabil la fericirea DJ-ilor, scutiți dintr-odată de a mai schimba placa la propriu, din moment ce majoritatea pieselor depășesc respectabila durată de 5(cinci) minute.

Pînă acum, piese ca "L.S.I" și "BOSS DRUM" au atentat deja la securitatea și așa precară a clasamentelor europene, iar rezultatul nu s-ar spune că nu a fost

convenabil (pentru The Shamen). Prima este o adaptare subtilă a capodoperei incontestabile a discului, EBENEZER GOODE, deși la o primă audiere te poți lăsa ușor înșelat de aparența unei piese de sine stătătoare. De fapt, aceste două melodii sînt pilonii de susținere ai întregului edificiu. Cam puțin.

SPACE TIME și SCIENTAS fac notă aparte de la restul albumului. Se apropie ca factură de KLF (THE WHITE ROOM) și au țelul de a surprinde prin originalitate, cum nu se întîmplă pînă la urmă, spre disperarea lui Angus. Cît despre SCIENTAS, a pronunțat cumva numele The Orb?!

O mențiune specială pentru EBENEZER GOODE. Trezînd peste faptul că orice melodie ce ajunge Number One devine superfluă prin difuzarea ei persistentă de către mass-media (nu e cazul la noi), EBENEZER GOODE (o altă față, se pare, a unui personaj machiavelic creat de Dirkrus) e în adevăr o realizare de marcă. E optimistă, ușor abordabilă și probabil compusă în stilul epifanilor, adică dintr-un foc. Mai e și ininteligibilă din cauza interferențelor dialectale (vă face o impresie deosebită un cuvînt ca LUVLY? Nici mie) dar asta nu oferă decît un plus de pitoresc. În caz că va apărea un nou album WEIRD AL YANKOVIC, fiți siguri că se va intitula SMELLS LIKE THE SHAMEN.

Video clip-ul acestui single are și el ceva de spus. Personajul victorian, cu joben, mănuși și pelerină, reprezentat de "misteriosul" (citad după Tim Smith) Mr. C., într-o peregrinare pe străzile mărginașe ale unui oraș din zilele noastre alături de o creatură care poate fi în același timp cîine sau diavol, produce ilaritate pe un fond voit serios. Asta demonstrează încă o dată cît de departe a ajuns umorul britanic.

Toate cele mărturisite anterior converg spre părerea deschisă că EBENEZER GOODE merită un "British Musical Award" pentru Deconectarea Publică. Ceea ce nu are nimic de-a face cu burduful de cîine din care provine.

Andreia Domnu

Michael Bolton:

"Timeless (The Classics)"

Since I Fell For You / To Love Somebody / Reach Out, I'll Be There / You Send Me / Yesterday / Hold On, I'm Coming / Bring It On Home To Me / Knock On Wood / Drift Away / White Christmas.

Am avut o foarte plăcută surpriză să descopăr CD-ul de față în raftul unui magazin bucureștean. La un preț mai mult decît acceptabil. Citind titlul și lista pieselor, am scos repede banii și m-am urcat în primul tren spre Iași, nerăbdător să-l ascult. Pe undeva cam știam la ce să mă aștept. Piese clasice, cunoscute, filiația blues & soul a artistului, școala Journey-ului, cu acel inconfundabil pop-sound erau elemente pe care le știam de mult ca aparținîndu-i lui Michael Bolton. Asupra unui singur lucru nu eram prea dumirit: să fie acest "Timeless" doar un mijloc de a scoate bani, o rețetă sigură a succesului, mergîndu-se pe specularea unui nume în vogă?

După prima audiere, m-am lămurit. Supozițiile sumbre nu au putut sta în picioare. Michael Bolton dovedește încă o dată că e unul din acei artiști profunzi, unul care are blues-ul și soul-ul în sînge. Iar dacă, datorită valului, a ajuns să aibă și succes de public, atunci e foarte bine.

Ingenioasele variante la "Reach Out..." sau "To Love Somebody" (ca să citez doar două piese venind din surse total diferite: "rădăcina neagră" The Four Tops, interpreții originali ai primei piese și "rădăcina albă" - Bee Gees, autorii celei de-a doua) demonstrează că avem în față un album de "suflet" al lui Michael Bolton, o selecție făcută de el așa cum a vrut. Pentru el, în primul rînd.

Și dacă publicul e încîntat, atunci e (din nou) foarte bine!

Marcel Fluieraru

FEBRUARIE LA MUZICA

Am vizitat în prima zi a lunii cel mai mare magazin muzical din Capitală. Ați ghicit, e vorba de "Muzica". Și iată ce ne oferă stabilimentul spre cumpărare:

Albume discografice:
ROATA "Va fi Lazăre, va fi" (325 lei)
TIMPURI NOI "Timpuri noi" (780 lei)

KRIPTON "Lanțurile" (790 lei)
MICHAEL JACKSON "Dangerous" (2600 lei)
MĂDALINA MANOLE "Fată dragă" (390 lei)
OANA SÎRBU "Te iubeam" (390 lei)
VALI STERIAN "S-a votat codul penal" (975 lei)
OVIDIU LIPAN "Lipan Connection" (350 lei)

TOPURI

DE TOT FELUL

NEW MUSICAL EXPRESS (valabil pînă pe 6.02)

1. I Will Always Love You - Whitney Houston. 2. Extremate - Snap cu Niki Harris. 3. The Love I Lost - West End cu Sybil. 4. I m Easy/ Be Aggressive - Faith No More. 5. We Are Family 93 Mixes - Sister Sledge. 6. Ordinary World - Duran Duran (intrare directă). 7. No Limit - 2 Unlimited (intr.). 8. Sweet Harmony - The Beloved. 9. Mr. Wendal/ Revolution - Arrested Development. 10. Could It Be Magic - Take That. 11. Bed Of Roses - Bon Jovi. 12. Open Your Mind - Usura. 13. Steam - Peter Gabriel. 14. Independence - Lulu (intr.). 15. What You Won't Do For Love - Go West. 16. Deep - East 17. Heaven Is - Def Leppard. 18. Sabatary MCMXC III - The Cult. 19. Heal The World - Michael Jackson. 20. If I Can't Change Your Mind - Sugar.

BILLBOARD (L.P.'s)

1. The Bodyguard - Soundtrack. 2. The Chase - Garth Brooks. 3. Some Gave All - Billy Ray Cyrus. 4. Unplugged - Eric Clapton. 5. Timeless (The Classics) - Michael Bolton. 6. Breathless - Kenny G. 7. Ten - Pearl Jam. 8. It's Your Call - Reba McEntire. 9. Pure Country - George Strait. 10. Brand New Man - Brooks & Dunn

HARD TOP (U.K. din Hard Rock Magazine)

1. Keep The Faith - Bon Jovi. 2. Ten - Pearl Jam. 3. Angel Dust - Faith No More. 4. Live - AC/DC. 5. Back To The Light - Brian May. 6. III Sides To Every Story - Extreme. 7. Metallica - Metallica. 8. Fixed - Nine Inch Nails. 9. Nevermind - Nirvana. 10. The Southern Harmony... - The Black Crowes.

Singles

1. In Bloom - Nirvana. 2. Yesterdays - Guns N'Roses. 3. Everything's Ruined - Faith No More. 4. Hotel Illness - The Black Crowes. 5. Pretend We're Dead - L7.

HARD TOP S.U.A. (singles)

1. Love Is On The Way - Salgon Kick. 2. Where You Goin' Now - Damn Yankees. 3. Keep The Faith - Bon Jovi. 4. Have You Ever Needed Someone So Bad - Def Leppard. 5. I Love You Period - Dan Baird.

DER MUSIKMARKT (HÄNDLER TIPS) - Singles

1. Rump Shaker - Wrecks-N-Effect. 2. Steam - Peter Gabriel. 3. Cantaloup - US3. 4. Sweet Toxic Love - Jesus Loves You. 5. Dur dur d'être bébé - Jordy. 6. Power Of American Natives - Dance 2 Trance. 7. Saft - Die Fant. Vier. 8. Jump Around - House Of Pain. 9. Flesh & Bood - Wilson Phillips. 10. Das Fernschied - Frank Furt.

HEAVY CHARTS (Bravo din 28.01)

1. Keep The Faith - Bon Jovi. 2. Use Your Illusion II - Guns N'Roses. 3. Use Your... I - G.N.R. 4. Metallica - Metallica. 5. Live - AC/DC. 6. Live - AC/DC. 7. Incesticide - Nirvana. 8. Dirt - Alice In Chains. 9. Pile Of Skulls - Running Wild. 10. Izzy Stradlin - Izzy Stradlin & Juju Hounds.

BESTSELLER (după Bravo, singles)

1. Would I Lie To You - Charles & Eddie. 2. More And More - Captain Hollywood Project. 3. I Will Always Love You - Whitney Houston. 4. Heal The World - Michael Jackson. 5. Die Da?! - Die Fant. Vier. 6. It Will Make Me Crazy - Felix. 7. House Of Love - East 17. 8. Keep The Faith - Bon Jovi. 9. Don't You Want Me - Felix. 10. Be My Baby - Vanessa Paradis.

FILM BOX OFFICE (N.M.E.)

1. The Bodyguard. 2. A Few Good Men. 3. Home Alone 2. 4. Chaplin. 5.

Sister Act. 6. Death Becomes Her. 7. Reservoir Dogs. 8. Raising Cain. 9. The Muppets Christmas. 10. Singles.

NETWORK U.K. TOP (L.P.'s)

1. O.M.P.S. - The Bodyguard. 2. Live - The Way We Walk Vol Two - The Longs - Genesis. 3. Connected - Stereo MC's. 4. Automatic For The People - R.E.M. 5. 3 Years, 5 Months And 2 Days In The Life Of... Arrested Development. 6. Cher's Greatest Hits: 1965-1992 - Cher. 7. Boss Drum - The Shamen. 8. Take That & Party - Take That. 9. So Close - Dina Carroll (intr.). 10. Pop! The First 20 Hits - Erasure... 22. Songs From The Mirror - Fish... 25. The Juliet Letters - Elvis Costello And The Brodsky Quartet.

TOP 3,2,1

Clasamentul lunii ianuarie
1. "Să mă iubești" - muzica și versurile: Mihai Pocorschi - interpret: Dida Drăgan
2. "Ce va fi cu iubirea mea?" - muzica: Marius Teicu - versuri: Eugen Rotaru - interpret: Loredana Groza
3. "Intr-o zi" - muzica: Dinu Giurgiu - versuri: George Țăneanu - interpret: Adrian Dănilă
4. "Iubiți și cîinii vagabonzi" - muzica și versurile - interpret Mihai Constantinescu
5. "Est - vest" - muzica și versurile: Mihai Pocorschi - interpret: Paula Mitrahe
Propunere: "Rugăciune" muzica Vasile Șeicaru - versuri: Mala Bărbulescu - interpret: Vasile Șeicaru
* Următoarea ediție va avea loc pe data de 28 februarie.

Leonard Miron

TOP 7 NONCONFORMIST

GEORGE MĂNOIU (Buzău). 1. Song & Emotion - Testa. 2. Crystal Eyes - L.A. Guns. 3. Andy Warhol Was Right - Warrant. 4. Spend My Life - Slaughter. 5. Song For Love - Extreme. 6. Logica timpului - Pro Musica. 7. Do You Like It Like That - Pink Cream '69.

BLUE NIGHT (București). 1. Hey, That's No Way To Say Goodbye - Leonard Cohen. 2. All That You Have Is Your Soul - Tracy Chapman. 3. Fără Cuvinte - Celelalte Cuvinte. 4. Holiday - Scorpions. 5. When The Children Cry - White Lion. 6. Have You Ever Seen The Rain - Joan Jett (?). 7. Sunshine On A Rainy Day - Zoe.

LEONTE CLAUDIU (Măcin). 1. Hotel California - The Eagles. 2. Wild Horses - The Rolling Stones. 3. The Wall - Pink Floyd. 4. Imagine - John Lennon. 5. Nothing Else Matters - Metallica. 6. You Could Be Mine - Guns N'Roses. 7. To Be With You - Mr. Big.

LARISA MARIA ENACHE (Craiova). 1. The Show Must Go On - Queen. 2. Magic Symphony - Blue System. 3. Send Me An Angel - Scorpions. 4. Let's Try It Again - N.K.O.T.B. 5. Sealed With A Kiss - Jason Donovan. 6. The Unforgiven - Metallica. 7. Falling - Julee Cruise.

Precizări. Se admit orice fel de melodii care vă plac în momentul redactării. Ar fi de dorit să le scrieți corect. Cele mai spectaculoase topuri vor deveni dedicațiile emisiunii "Pop & Rock în Show de Noapte" difuzată odată la două săptămîni pe programul România actualități de la 23,15 la 5,00.

D.J.

TOP 50

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezențe	Titlul melodiei	Interpretul
--------------	----------------	-----------------	-----------------	-------------

Ediția a 18-a

TOP 10 POP - R

1	5	2	Nu pleca	Dida Drăgan
2	8	2	Hai spune-mi	Laurențiu Cazan
3	6	4	Un singur ceas	Mirabela Dauer
4	3	5	Orice zi începe prost	Alexandru Andrieș
5	1	6	Ar putea fi	Ioan Pascu
6	2	5	Sperînd mereu pe mai tîrziu	Silvia Dumitrescu
7	9	2	Să nu mă minți	Mădălina Manole
8	10	2	Dealul cu dor	Mircea Baniciu
9	-	1	Dă-mi din nou curajul de a trăi	Laura Stoica
10	-	1	Vei plăti	Gabriel Cotabiță

TOP 10 ROCK - R

1	2	5	Libertate	Krypton
2	3	4	Numai cîteva mii de întebări	Roata
3	7	2	Vom fi ce-am fost dar nu mai mult decît afit	V.Șterian și Compania de Sunet
4	8	2	Viață de rocker	Conexium
5	9	3	Price of life	Sin
6	10	2	Strict secret (Decretul 771/68)	Secret
7	5	5	Să nu ieși noaptea singur	Compact Cluj
8	6	6	Doamne, fă ceva	Commando
9	-	1	Banii vorbesc	Holograf
10	-	1	Victoria	Timpuiri Noi

TOP 10 POP - S

1	7	2	I Will Always Love You	Whitney Houston
2	6	3	To Love Somebody	Michael Bolton
3	1	8	Just Another Day	Ion Secada
4	9	2	Tom Traubert's Blues (Walzing Matilda)	Rod Stewart
5	-	1	Steam	Peter Gabriel
6	2	6	End Of The Road	Boyz II Men
7	3	8	Heal The World	Michael Jackson
8	-	1	Johnny Wanna Live	Sandra
9	-	1	Deeper And Deeper	Madonna
10	-	1	Sittin' On Top Of The World	Bob Dylan

TOP 10 ROCK - S

1	1	4	Keep The Faith	Bon Jovi
2	2	5	Wherever I May Roam	Metallica
3	5	2	Land Of Sunshine	Faith No More
4	6	2	Drive	R.E.M.
5	7	2	Stand Up (Kick Love Into Motion)	Def Leppard
6	4	4	Prisoner	King's X
7	10	2	Don't Leave Me Alone	Extreme
8	3	9	Too Much Love Will Kill You	Brian May
9	-	1	Would	Alice In Chains
10	-	1	Too Late	Black Sabbath

TOP 10 LP'S

1	4	3	III Sides To Every Story	Extreme
2	7	2	Keep The Faith	Bon Jovi
3	1	5	Greatest Hits 2	Queen
4	6	4	Tourism	Roxette
5	9	2	Back To The Light	Brian May
6	3	5	Use Your Illusion I + II	Guns N'Roses
7	-	1	Erotica	Madonna
8	-	1	Automatic For The People	R.E.M.
9	-	1	Cher's Greatest Hits: 1965-1992	Cher
10	-	1	Greatest Hits	Gloria Estefan

Cei mai harnici topiști la această ediție: Marinescu Oana, Andrei Roxana Mădălina, Cătălin Manu, DM Popescu, Cristi și Marinela Timpuiri.

Cătălin Caicea

Top Slow & Blues Ed. 4 (96)

1. WHITNEY HOUSTON - I Will Always Love You / 2. PETER GABRIEL & SINEAD O'CONNOR - Blood Of Eden / 3. ELTON JOHN - The Last Song / 4. MICHAEL LEARNS TO ROCK - The Actor / 5. LIONEL RICHELIEU - Love, Oh Love / 6. BONO - (Can't help) Falling In Love / 7. GEF HARRISON - Give Me Hope / 8. ALANNAH MYLES - Sonny, Say You Will / 9. TAKE THAT - A Million Love Songs / 10. ASIA - Crime Of The Heart / 11. ROXETTE - Queen Of Rain / 12. VAYA CON DIOS - Forever Blue / 13. MICHAEL BOLTON - Drift Away (New) / 14. SOULSISTER - Changes / 15. PAUL McCARTNEY - Big Boys Bickering (New)

Propuneri:
1. DAVID HAWKS - The Most Beautiful Of Your Heart / 2. GLORIA ESTEFAN - I See Your Smile

TOP MATINAL - TOP 5 - ediția 4.

1. SAIGON KICK - All I Want / 2. NAZARETH - Tool Me That / 3. ROGER GLOVER - Love Ya All / 4. EDELWEISS - Starship Edelweiss / 5. MIKE OLDFIELD - Nothing But

Propunere:
GENESIS - Jesus He Knows Me

CHESTIONAR PR&S LA BISTRITA

Au fost abordate 200 de persoane între 15-20 de ani. 94% ascultă muzică, 40% rock, 50% pop, 3% clasică și 7% folclor. 75% ascultă muzica la propriul casetofon și doar 5% la radio. 40% cheltuiesc în jur de 1500 lei pe lună pentru procurarea muzicii. 35% depășesc suma de 2000 de lei. 60% își fac cumpărăturile în magazine de stat, 20% din piață, 15% de la studiouri de înregistrări iar 5% din consignații. 40% citesc P.R.&S., 30% - Melos și 30% alte publicații. Revistele sînt procurate de la chioșcuri și tarabe. 60% dintre cei chestionați citesc permanent. Emisiunile muzicale cele mai audiate sînt Radio în Bluejeans - 40%, V.N.D.-25%, Studio rock-15%, Filorock-5%, etc. Dintre emisiunile muzicale TV 30% urmăresc "Intilnirea de la miezul nopții", 30% priveau "American Top 10" iar 20%, "Rock Panorama". Ancheta a fost realizată de Ioan Bica.

Ar fi interesant ca viitorii noștri corespondenți să preia Chestionarul propus de Corina Vladu și să avem și alte rezultate din țară. Și o sugestie: categoria de vîrstă ar trebui să urce pînă la 30 de ani!

POP & ROCK IN SHOW

de noapte (VND)

Am promis, vă publicăm. Nu respectăm ordinea sosirilor pentru că bilețelele s-au mai amestecat. "Cu puțină carne macră/ A lui Moșu doamnă soacră/ I-a făcut o musaca/ Made In America". (Piratul din Bușteni). "Numai în America nu m-aș însura/ Fîndcă acolo, soacră-mea/ Nu mi-ar face musaca". (Sacura). "De-aș avea și eu o soacră/ Ca să-mi facă o musaca/ Soacră, dacă s-ar putea/ Să fie din America". (Mexicanul din Bîrzava). "Turcul nu-și iubește soacră/ Din Stambul pînă la Accra/ Din Viena-n America/ El mîncă musaca". (Cristian Tic). "Ța, Ța, Ța căprie, Ța/ Te duc în America/ Să mînci o musaca/ Făcută de soacră-mea". (Mihal Bănică). "Nu cu stiri primite plocon/ De la anonimi prin telefon/ Lucrează-un adevărat jurnalist/ Ci eventual vreun nebun trist". (Fred din Brașov). "Foaie verde telefon/ Un Queen de ne faci plocon/ Deși n-am har de jurnalist/ Promit solemn să nu fiu trist". (Amicii din Tîrgoviște). "Nazareth la telefon/ Au fost un adevărat plocon/ Iar Andrei ca jurnalist/ N-avea cum să fie trist". (Cristi din București). "Ca să dau o definiție/ Bazată pe erudiție/ Cînd e vorba doar de-un disc/ Recunosc, e mare risc!". (Elena Bătrîn).

De acum încolo acceptăm propuneri de rime obligatorii din partea celor care vor suna primii. Ele se vor schimba la fiecare două ore. Rămîn în vigoare "întrebările cele mai spectaculoase, inedite" pentru invitați, gazde și parteneri de conversație la telefon. De la ediția următoare între 3,00 și 4,00 vom purta dialoguri în direct cu voi, cei care veți dori să comentați un disc, concert, eveniment pop-rock. Numerele rămîn: 6 13 69 01 și 6 14 31 90. Adresa pentru corespondență este cea a revistei, cu precizarea de rigoare pe plic.

Andrei

Army of Lovers

Army '93:
Jean-Pierre,
Michaela,
Dominika
și
Alexander

"BUCUREȘTI '93" la start

Luni, 1 februarie la Palatul Elisabeta a avut loc conferința de presă legată de Festivalul internațional "București '93", ce se va desfășura în perioada 23-25 aprilie. • Organizatorul festivalului - Artexim, reprezentată la conferință de către Mihai

maestrul Ion Cristinoiu (prezent, împreună cu Ionel Tudor la conferință) va acompania concurenții de la interpretare și creație. • A fost de față și Titus Andrei, reprezentant al Radiodifuziunii. • Televiziunea nu va transmite în direct acest festival.

Constantinescu). • Pentru sonorizare s-au oferit 3 firme. Rămîne de văzut care dintre ele va câștiga "licitația". La următoarea conferință de presă (din 22 februarie) se va comunica numele acesteia. • S-a luat legătura și cu două case de discuri. Poate una dintre ele va prelua integral Festivalul. • O echipă formată din organizatori și tehnicieni se va deplasa la San Remo pentru a "fura" cit mai multe dintre secretele tehnice și organizatorice. De altfel se speră într-o colaborare strînsă cu R.A.I.-ul. • M.T.V.-ul nu va prelua festivalul, așa cum a apărut în "Evenimentul zilei" ci va avea ca și R.A.I.-ul și Superchannel-ul reprezentanți. • Afișele, programul și posterele vor fi realizate de firma Fratelli Spada. • Se dorește ca ediția din acest an să fie cu totul deosebită. "Nu se mai merge pe sistemul pop-rock zgomotos, cu fum, ci pe multă eleganță. Scenografia va fi și ea deosebită nu cu mucava și poleială, ci cu catifea, mătase, candelabre..." (Constantin Dușu). • Nu se știe încă ce vedete românești vor susține recitaluri. Oricum și acestea vor fi pregătite din timp, "cu balet și tot restul". Totul este "ca vedetele noastre să nu solicite gajul în valută și eventual mai mare decît al vedetelor străine". (Constantin Dușu). • Prețul biletelor nu este încă stabilit, dar se știe cu certitudine că abonamentul (pe cele 3 seri) va fi 60-70% din prețul total. Nu este nici un secret că vânzarea biletelor nu acoperă costul unui festival de asemenea anvergură. "București '93" vrea, în sfîrșit, să fie rentabil. Prin casete audio, video, discuri (un produs finit la standarde occidentale - eventual produse de firma Philips - ce va putea penetra piața mondială a muzicii, făcînd din București conform aprecierilor F.I.D.O.F. la conferința ce a avut loc recent la Cannes) "un element cu totul deosebit în peisajul activităților ce se desfășoară în țările est-europene". (O.D.)

Producătorul Constantin Dușu încadrat de directorii ARTEXIM-ului: Mihai Constantinescu și Radu Clondescu

Constantinescu (directorul Artexim) și Radu Clondescu, iar producător Constantin Dușu. • Dintre cele 26 de piese prezentate pentru concursul de creație au fost selecționate 17. • Pentru interpretare s-au înscris 35 de concurenți străini. Au rămas în competiție 17. • Fiecare va interpreta o piesă din repertoriul propriu și una dintre cele selecționate pentru creație. • Monica Anghel și Corina Dogaru vor fi solistele care vor reprezenta țara noastră. • Recitalurile vor fi susținute, după cum am mai anunțat, de Jennifer Rush, Kim Wilde și Shirley Bassey. • Jennifer Rush va cânta cu negativ, Kim Wilde va veni însoțită de o trupă formată din 5 persoane, iar Shirley Bassey va fi acompaniată de Orchestra Națională Radio avînd la pupitrul pe dirijorul Filarmonicii din Philadelphia. • Orchestra Națională Radio condusă de

• Se va realiza, probabil, o casetă video cu cele mai bune momente ale festivalului și aceea va putea fi achiziționată de Televiziune. • De altfel la această instituție s-au făcut mai multe referiri, considerîndu-se că anul trecut "a pus multe bețe-n roate" (Constantin Dușu). Pentru ca să preia anul trecut festivalul, organizatorii au plătit Televiziunii 1,5 milioane lei. "După festival nu s-a mai transmis absolut nimic din recitalurile susținute de Boy George, Bonnie Taylor, La Toya Jackson, Tehnotronic, în timp ce Anouška (concurenta din Egipt la "Cerbul de aur") a fost difuzată de mai multe ori. Oare chiar să fie ea mai importantă decît Bonnie Taylor sau La Toya?" "Am tot respectul față de "Cerb". E clar că Televiziunea este o forță, dacă ea vrea ceva, se face, dacă nu, se poate face, dar cu deficiențe. Sperăm să încheiem pace cu această instituție". (Mihai

TOP COCKTAIL:

1. LED ZEPPELIN - "Moby Dick" / 2. ABBA - "Andante, Andante" / 3. ALPHAVILLE - "Forever Young" / 4. PRINCE - "Purple Rain" / 5. QUEEN - "Who Needs You" / 6. ERIC CLAPTON - "Don't Know Which Way To Go" / 7. SNAP - "See The Light" / 8. ROXETTE - "So Far Away" / 9. GUNS'N' ROSES - "Coma" / 10. COMPACT-CLUJ - "Simple jucării"

Topul este realizat pe baza preferințelor ascultătorilor, în funcție de solicitările din cadrul programelor de dedicații muzicale gratuite.

Subliniem că au prioritate absolută, cititorii revistei "P.R.&S.", care doresc să facă un cadru muzical celor apropiați, care recepționează postul nostru de radio. Numărul nostru de telefon ce le aparține după ora 22,15 este: 098721563.

Publicitate
prin
P.R.&S.

Acum
avem
"față"

MAI EFFIN
DECIT EA NOI
NU GĂȘII
NICĂIERI!

Informații la telefon
6150200/886
Orlanda Deladi

TARIFE ORIENTATIVE

- Pentru prima pagină - 500 lei/cmp
- Pagini interioare - 200 lei/cmp.
- Ultima pagină (16) - 350 lei/cmp.
- Paginile de mijloc (8-9) - 300 lei/cmp

• **REDUCERI:** pînă la 20% pentru contracte mari și de durată.

• Pentru articol publicitar: suma rezultată din închirierea spațiului la care se adaugă 10-25% din sumă.

• Pentru mica publicitate (aniversări, comemorări, diverse) - 20 lei cuvîntul.

• Pentru elevi și studenți, la mica publicitate se acordă o reducere de 50%

INTERNATIONAL
POP FESTIVAL
BUCUREȘTI
'93
23-25 APRILIE

nicu alifantis
ia toji baladist
va invita la
lansarea albumului
ia toji baladist
magazinul MUZJCA
Joi, 25.02.1993, ora 15.00
nicu alifanti

POP ROCK & SHOW
Editor: CURIERUL NAȚIONAL S.A.
Adresa redacției: Strada Ministerului 2-4,
sector 1, București, tel: 6150200/886;
difuzare: 6153229/ fax: 3121300
Nr. 422 în catalogul publicațiilor interne

Andrei Partoș - redactor șef
Orlanda Deladi - redactor
Victor Ciobanu - grafică
Marian Turtă - secretar de redacție
Tehnoredactare computerizată:
Gabriel Murgășanu

Tiparul executat la
PROGRESUL ROMÂNESC S.A.
Calea Plevnei 114 București
Cititorii din străinătate se pot abona prin
RODIPET S.A. - PO-BOX3337; Telex:
11995 sau 11034; Telefax: 90185673
București, Piața Presei Libere nr. 1